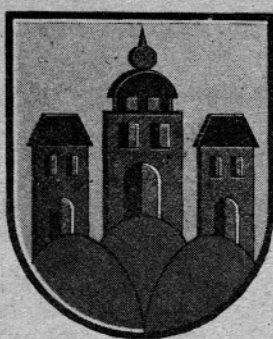

REČICA OB SAVINJI

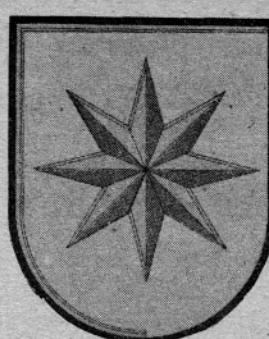
MOZIRJE

Leto XIII
Številka 8
Avgust 1982

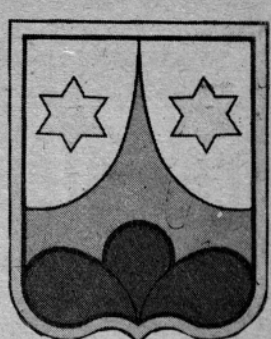
Savinjske

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Postnina plačana v gotovini

Spored prireditev ob občinskem prazniku

Sobota 4. septembra 1982:

ob 8. uri otvoritev narodopisne razstave v Savinjskem gaju
ob 16. uri srečanje borcev II. grupe odredov in odkritje spominske plošče Jožetu Letonji-Kmetu pri Ramšaku nad Ljubnem
ob 19.30 uri koncert Koroškega okteta, domačih pevcev in tamburašev na splavu v Savinjskem gaju

Nedelja 5. septembra 1982:

ob 9. uri odkritje spominske plošče Štajerskemu bataljonu VDV v Potoku pri Kokarjah
ob 9. uri promenačni koncert godbe na pihala v Mozirju
ob 10. uri cvetlična povorka v počastitev 650. letnice trga Mozirje
ob 11. uri otvoritev spominskega obeležja VOS v Savinjskem gaju

Sreda 8. septembra 1982:

ob 11. uri otvoritev nove zgradbe Savinjsko-Šaleške veterinarske postaje v Ljubiji
ob 16. uri nogometna tekma Elcroj : Olimpija (Ljubljana) v Mozirju.

Četrtek 9. septembra 1982

ob 12. uri otvoritev celodnevne šole v Gornjem gradu

Petek 10. septembra 1982:

ob 8. uri pohod pionirjev in mladine po poteh partizanske sanitete na Solčavskem
ob 12. uri otvoritev strojne postaje GG Nazarje v Spodnji Rečici
ob 18. uri otvoritev razstave Zaltiborski pejzaži v galeriji kulturnega doma v Mozirju (razstavlja akademski slikar Božidar Kovačević iz Čajetine)

Sobota 11. septembra 1982:

ob 6. uri budnica godbe na pihala po dolini
ob 9. uri slavnostna seja zborov SO Mozirje v Lučah v osnovni šoli.

Nedelja 12. septembra 1982:

ob 7. uri orientacijski pohod članov ZRVS in strelsko tekmovanje na strelišču v Mozirju

Vabimo občane, da se prireditev v čimvečjem številu udeležijo!

Borci Šlandrove brigade pred napadom na Mozirje

Ob prazniku občine Mozirje

Občani mozirske občine praznujemo svoj praznik v spomin na 12. september 1944. Ta dan pomeni veliko prelomnico v zgodovini našega narodno-osvobodilnega boja. Borci teh bataljonov Šlandrove brigade so po zagrizenih bojih strli še zadnjo, a tudi najmočnejšo, sovražno postojanko v Mozirju. Z osvoboditvijo tega kraja je bil dokončno uresničen načrt štaba IV. operativne cone, ki se je v pripravi na osvoboditev ozemlja na Štajerskem odločil prav za Gornjosavinjsko dolino. To začasno osvobodeno ozemlje v osrčju zaslužene Evrope je pomenilo neprecenljivo moralno zmago partizanskih enot, za okupatorja pa nepričakovan in težak udarec, za katerega se je že po treh mesecih – v decembrski „hajki“ – kruto maščeval.

Toda osvobodeno ozemlje, če tudi le kratkotrajno, je nudilo oblastnim organom KPS in Pokrajinskemu odboru OF za Štajersko ugodne pogoje za učinkovito delovanje političnih, vojaških in zalednih ustanov, katerih cilj je bil – čimprejšnjo vzpostavitev organov ljudske oblasti. To se je tudi zgodilo. Po množičnih zborovanjih v vseh večjih krajih doline so bile že v oktobru izvedene prve demokratične volitve odborikov v krajevne Narodnoosvobodilne odbore in odposlancev v Okrajno skupščino, ki je kmalu za tem prvič zasedala v Gornjem gradu in izvolila svoj 15-članski Okrajni izvršni odbor. To zgodovinsko dejanje na ozemlju naše občine je predstavljalo začetek v razvoju demokratične ljudske oblasti na Slovenskem, na kar smo lahko upravičeno ponosni.

Naš praznik je torej ena izmed svečanih oblik obujanja spominov na te pomembne dogodke pred 38-timi leti. Je izraz hvalečnosti nas vseh številnim borcem partizanskih enot, ki so krvavele v borbah za osvoboditev naše doline in celotne domovine, pa tudi narodno zavdnim domačinom, ki so svoj veliki delež k zmagi prispevali z aktivističnim delom v terenskih odborih OF, v obveščevalni ali kurirski službi, še posebej pa našim kmetom, ki so vselej ne-sebično delili razpoložljivi živež z borci, jim nudili varno in toplo zavetje za prepotrben počitek, obenem pa požrtovalno skrbeli za ranjence v najtežjih dneh naše narodnostne preizkušnje. Premnogi so, žal, morali ta svoja svobodoljubna dejanja plačati z življenjem ali

nečloveškim trpljenjem po koncentracijskih taboriščih.

Občinski praznik je za nas tudi priložnost, da pregledamo vsakoletne dosežke, pa tudi ne-uspehe in slabosti na vseh področjih družbenega življenja.

Obračun uspehov bo letos nedvomno skromnejši kot smo ga bili vajeni doslej. Minevajo časi, ko smo občinske praznike zanosno obeleževali s številnimi otvoritvami novih tovarniških objektov, sodobnih šol, asfaltiranih cest in drugih komunalnih pridobitev. Razmere v svetu in doma zahtevajo od nas, da se bomo za nekaj časa morali odpovedati prenekaterim investicijskim željam, če tudi jih dokaj radi poimenujemo za nujne potrebe. Zunanji blišč raznovrstnih „zidov“, zgrajenih s pretežno tujimi sredstvi in na račun dohodka, ki ga še nismo ustvarili, bo morala zamenjati samokritična presoja našega ravnanja in negospodarnega ponašanja, ki je tudi v naši občini pripomoglo svoj delež k temu, da se v celotni družbi soočamo s čedalje hujšimi družbenimi problemi gospodarske in moralno-etične narave. Skupek teh nakopičenih težav vse bolj hromi željeni družbeni razvoj. To občutimo še toliko bolj ker se lastnim t. j. domačim problemom pridružujejo tudi številni zunanji vplivi. Pesti nas svetovna energetska kriza in prevelika zadolženost, pa tudi odvisnost od uvoženih tehnologij in reprodukcijskih materialov. Naša produktivnost dela je mnogo prenizka in zato tudi slaba konkurenčnost na tujih trgih. Preveč ustvarjenega družbenega proizvoda trošimo za negospodarske namene. Razraša se nam administracija in nezaposlenost. Do gospodarjenja z družbeno imovino smo vse preveč brezbrizni. Obdelovalno zemljo še vedno premalo cenimo kot osnovni in trajni vir za pridelovanje hrane in je premalo premišljeno zazidujemo.

Zahtevamo vse ustavne in zakonske pravice, na dolžnosti pa kaj radi pozabljamo. Mnogo preveč je neplodnega sestankovanja in dogovarjanja, a dogovorjenih nalog ne izvajamo dosledno. Kljub vsej širini demokratičnih možnosti samoupravljanja ponekod prevladuje samovolja posameznikov. V praksi so skupni družbeni interesi prevečkrat ob strani osebnih, podjetniških, lokalnih, regijskih ... itd.

S sklepi letošnjih kongresov ZK smo napovedali odločno borbo proti vsem takšnim in podobnim odklonom v naši družbi. Zdaj je naloga na nas, da jo izbojimo. Kar smo v preteklosti zagrešili, bomo morali v sedanjosti in prihodnosti brez kompromisno popraviti, če tudi za ceno velikih žrtev in odrekaj.

Nadaljni razvoj in večjo blaginjo bomo lahko gradili le, če bomo več in bolje delali, se močneje vključevali v mednarodno menjavo, bolj smotno izkoriščali naravne danosti in znanje, ob tem pa razvijali pristnejše samoupravne odnose, dohodkovne vezi ter dosledneje spoštovali načela socialistične morale. Vse to pa zahteva mnogo več ustvarjalne zavzetosti, delovne discipline, poštenja in osebne odgovornosti slehernega občana in na vseh ravneh.

Takšno ravnanje je naš večni moralni dolg, vsem udeležencem narodnoosvobodilnega boja, dolg tisočim žrtvam za svobodo, hkrati pa tudi dolg tov. TITU, ki je in bo ostal trajna plamenica naše skupne sreče v bratski skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Vsem občanom izrekam za praznik prirčne čestitke z željo po dobrem sodelovanju pri premagovanju stabilizacijskih težav in uresničevanju skupnih razvojnih ciljev.

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE
LOJZE PLAZNIK

Nerazsodnost opozarja!

Prav v času, ko si v naši domovini prizadevamo za veliki-mi osebnimi in splošnimi odrekani najti pot iz gospodarskih težav, smo bili priča dogodku, ki je pretresel. V neki delovni organizaciji je zaradi nespo-rázuma med delavcem za strojem in njegovim nadrejenim prišlo do velike gmotne škode, ki je v tem trenutku ne kaže ocenjevati zgolj s stališča dejanskih stroškov, ki so nastali s popravilom stroja, nadomestnimi deli in izpadom proizvodnje. Stvari je treba ocenjevati širše, predvsem z vidika zavesti. Da je tu v celoti odpovedala je na dlani. Saj končno storilec dejanja ni bil sam, ko je prišlo do namerne okvare dragega stroja, ki je važen člen v verigi proizvodnih postopkov. Ali ni bilo v okolici nevestnega delavca še nekaj takih, ki bi morali priskočiti razjarjenemu na pomoč in ga pomiriti, ne pa da je nekdo prilival olja na ogenj ter celo ščuval k dejanju, ki bi v primeru, ko ne bi bilo pri roki rezervnih delov za stroj lahko pomenilo manj kruha za vse delavce v tistem delu tovarne. Kje je torej delavska solidarnost, kje so občutki odgovornosti do družbene lastnine, kje je zavest samoupravljalca in kje končno ostaja dolžnost samozaščitnega ravnanja vsakogar v naši družbi?

Morda botruje takšnim in podobnim pojavom brezbriznost do proizvajalnih sredstev, ki nam jih družba daje v uporabo in upravljanje. Že večkrat je bilo opozorjeno, kako družbena lastnina služi pridobitvenim namenom raznih popoldanskih izvajalcev del, seveda za svoj žep. Vidimo stroje na delu izven tovarniškega plotu, orodje se čisto enostavno smatra kot sredstvo za pridobivanje postranskega zaslužka in podobno. Takšna opozorila so bila omenjena tudi v izvajanjih sekretarja za notranje zadeve SFRJ Staneta Dolanca kot kriminal, ki ga je treba odločno preprečevati.

Brez dvoma pa so pojavi izkoriščanja družbenega premoženja v vseh pojavnih oblikah v bistvu dokaz, kako malo znamo ceniti pridobitve samoupravnega socializma, še več kako jih grdo izkoriščamo, kako neverjetno lahkomišlno ravnamo z lastnimi žulji.

Smo mar pozabili s kakšnim žarom so naši ljudje, ko so utihnili strelji po domovini, pristopili k izgradnji porušjenih tovarn, cest, železnic, da bi lahko spet ustvarjali in tako zagotavljali sebi in poznejšim rodovom lepo, človeka vredno življenje v novem družbenem redu za katerega je bilo toliko žrtev. Koliko je bilo naporov, da smo končno dosegli mirno in urejeno življenje, ki danes omogoča vsem ljudem voljnimi dela v naši domovini dostojno življenje. Ali se nam ob vseh teh slabostih, ki se pojavljajo med nami ne vzbudi misel, da se lahkomišlno obnašamo prav do vseh pridobitev revolucije in poveljnih izgradnje?

S. R.

Pozdravljamo nekdanje borce!

V času praznovanja našega občinskega praznika nas bodo obiskali tudi mnogi nekdanji borci in aktivisti. Hvaležni za njihov delež v osvobodilnem boju vse lepo pozdravljamo in želimo, da bi se v dolini dobro počutili. Posebno pozdravljamo nekdanje borce Šlandrove brigade in pripadnike VOS-OF, ki bodo v Savinjskem gaju odkrili spomenik vsem tistim borcem, ki so med vojno delovali v sestavi VOS-OF za Savinjsko-Šaleško-Mislinsko in Kozjansko okrožje.

Čuvarji meja so si ogledali Savinjski gaj in spominsko sobo NOB v Mozirju. Ob praznovanju dneva graničarjev imajo vsako leto pester spored ogledov naše doline. Več o praznovanju v nadaljevanju.

Ob našem občinskem prazniku čestitamo občanom!

Družbenopolitične in delovne organizacije, skupščina občine in njen izvršni svet, skupščine samoupravnih interesnih skupnosti in izdajateljski svet Savinjskih novic.

Brez slepomišljenja

Na zadnji seji občinskega komiteja ZKS Mozirje so komunisti dali vso podporo sklepom, ki zahtevajo veliko več osebne odgovornosti na vseh ravneh.

Gradivo je zato priliko pripravilo predsedstvo OK ZKS in je opozorilo na vrsto slabosti med komunisti, ko gre za večjo uveljavljanje popolne osebne odgovornosti predvsem na vodstvenih in vodilnih mestih v gospodarstvu in negospodarstvu. Med drugim je bilo tudi povedano, da so ocene zaskrbujoče, ko govorimo o odnosu komunistov do skupno dogovorjenih stališč in ciljev. Navajamo nekaj uradnih misli sekretarja Bogomirja Straška.

Pomanjkljivosti, ki jih ugotavljamo ob ocenah razmer (ob periodičnih rezultatih poslovanja ali pa v posameznih sredinah) ter sprejemamo na tej podlagi stališča, so ponavadi takšne, da smo o njih že večkrat razpravljali, tudi na višjih organih ZK. CK ZKJ, CK ZKS, občinska konferenca in komite so že zavzeli stališča in sprejeli dosti programov aktivnosti komunistov za odpravo slabosti in negativnosti, ki pa so bili v preteklosti slabo realizirani. Ko vse to ugotavljamo, se nam takoj postavi sledeče vprašanje.

Zakaj tako? Zakaj ob dobrih sklepih in zadolžitvah tako jalo-va akcija in polovični rezultati?

Odgovorov je najbrž več. Predvsem želimo izpostaviti najpomembnejšega! ODGOVORNOST!!!

Tu mislimo na odgovornost, ki jo imamo kot komunisti, in drugič na odgovornost, ki velja za vse, ki upravljamo z družbenimi sredstvi.

Sedaj ko so vse oči uprte v ZK in predvsem od nas pričakujejo pravilna stališča, predvsem pa akcijo, bi bilo potrebno tudi pri našem delu nekaj spremeniti, saj je očitno, da smo zaradi premale aktivnosti, predvsem pa individualne osebne odgovornosti, tudi mi sokrivi za stanje.

Naši člani so in zasedajo najpomembnejše položaje v delovnih organizacijah, družbenih organizacijah, KS, občini, DPO itd. Torej je nerazumljivo, da ob jasnih opredelitvah in nalogah, ki jih sprejemamo v organih ZK, nič ne spremenimo. V posameznih sredinah se na takšne opredelitve in naloge sploh ne reagira ali pa se reagira zgolj formalistično. Jasno je, da se srečujemo z veliko mero oportunitizma in še posebej neodgovornosti. V ZK bomo najprej morali presekati takšno stanje in prenehati s stalno prakso, ki tudi v naših vrstah sloni na tem, da se nobenemu ne upamo zameriti, da ni prave mere kritičnosti, predvsem pa manjka tiste volje in energije, ki bi vodila k nujnemu spreminjanju razmer. Tam, kjer ne delajo v skladu z opredeljeno politiko ZK, jih bomo morali pričeiti klicati na odgovornost. V nasprotnem primeru bo sicer potrebno ugotavljati odgovornost in sposobnost nas funkcionarjev v občinskem komiteju, sekretarjev OO ZKS itd. Menim, da je zato potrebno čimprej narediti ocene subjektivnih vzrokov za težke razmere in nepravilnosti v posameznih sredinah, v kritičnih primerih pa izvršiti zamenjave. Podporo moramo

dati mlajšim, sposobnejšim kadrom. Pri tem pa moramo naglasiti, da ne gre vedno za nezaupanje oz. nezaupnico.

Vsi, ki na podlagi stališč in opredelitev izvajajo akcije v posameznih okoljih morajo v prvi vrsti ob operacionalizaciji nalog skrbeti, da bodo naloge jasno definirane z določenim nosilcem in rokom za izvedbo.

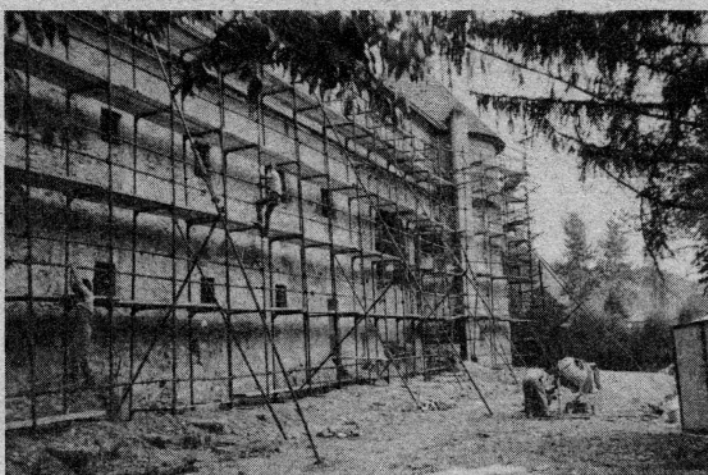
Zaostri je potrebno kontrolo zadolžitvev in izvajanje nalog.

Ta element je pri dosedanjem delu prepogosto odpadel. Moramo bolj dosledno ugotavljati, kaj je bilo narejeno in kaj ne, kdo je izvršil zadane naloge kdo pa ne!

Nadalje je potrebno poleg posameznih primerov, ko ugotavljamo odgovornost za neizvršene naloge, uvesti sistemske rešitve, ki bodo doprinesle k temu, da bo vprašanje ugotavljanja sposobnosti, primernosti in odgovornosti dobilo svoje mesto. Tu se bomo komunisti zavzeli za opredelitve, ki bodo v normativnih aktih predvidele sistemske rešitve na tem področju.

V razpravi, ki je odražala voljo in odločnost stvari spremeniti so člani komiteja sprejeli vrsto sklepov, ki nalagajo zelo jasne dolžnosti komunistom na vseh delovnih mestih in seveda tudi osnovnim organizacijam, te morajo bolj dejavno v bitko za poudarjeno odgovornost vsakogar, ki naj v bistvu z uspehi dokazuje upravičenost, da vodi delo, da predlaga poslovne rešitve in podobno. Podprli so predlog, s katerim pravilniki postavljajo merila odgovornosti in z njimi tudi reelekcijo na nižjih ravneh vodenja. Jačati je treba nadzorne dejavnosti po samoupravnih poti ter določati obvezne roke, ko se stvari morajo opraviti. Skratka, več bo zahtev po dejavnem deležu komunistov v sredinah kjer delajo in živijo. Komite bo občasno pripravil oceno opravljanja sprejetih sklepov.

V nadaljevanju seje so razpravljali o težavah in slabostih v Glinu in podjetju VEZ. Tudi za ti dve točki je bil posredovan vsem članom podroben pregled stanja, ugotovitev in predlog ukrepov. Gradivo je opozorilo na vrsto pomanjkljivosti v notranjih odnosih v VEZ in tudi na slabosti, ki se pojavljajo v Glinu. Ob tem je bilo poudarjeno, da pri tem ne gre za enostranske ugotovitve temveč, da je gradivo plod skupnega dela med komitejem in osnovnimi organizacijami v obeh OZD. V razpravo so posegli sekretarji osnovnih organizacij obeh kolektivov in dopolnili nekatera stališča, nekatera pa tudi predlagali v spremembo. Tako je razprava pokazala, da so ugotovitve v razpravljanih gradivu stvarne, kjer pa so smatrali, da jih je treba spremeniti, so to tudi storili. Po temeljiti razpravi je komite z dopolnitvami sprejel predlagane ukrepe, ki jih bodo najprej obravnavale osnovne organizacije ZK v obeh delovnih organizacijah, saj je prav na njih največja naloga, da vplivajo na določene ukrepe in opozarjajo organe samoupravljanja na slabosti v posameznih delovnih sredinah. Ob tem pa je treba upoštevati zahtevo po vsestranski odgovornosti vsakogar na vodilnih in vodstvenih nalogah.

Nazarsko graščino popravljajo.

Predsedstvo OK SZDL o zaposlovanju

Predsedstvo Občinske konference SZDL je na zadnji seji obravnavalo problematiko zaposlovanja v naši občini. Enotna je bila ugotovitev, da bodo morale družbenopolitične organizacije prevzeti aktivnejšo vlogo pri uresničevanju planskih in družbeno dogovorjenih ciljev na področju zaposlovanja in kadrovske politike. Ob spreminjenih pogojih gospodarjenja se bodo bistveno spremenile tudi možnosti zaposlovanja. Zato bomo morali ob sprejemanju popravkov srednjeročnih planov temeljito analizirati možnosti zaposlovanja, da bodo plani zaposlovanja imeli dejansko realne osnove za uresničevanje. Čimprej je potrebno poiskati možnosti za zaposlovanje mlade generacije, saj so obstoječe možnosti minimalne. Trenutno je v občini evidentiranih 51 iskalcev zaposlitve, kateri iščejo zaposlitev že dalj časa, v letošnjem letu pa je končalo šolanje na srednjih šolah še 37 učencev, kar pomeni, da se bo število iskalcev zaposlitve bistveno povečalo. Ob tem je zaskrbujoče dejstvo, da so delovne organizacije v letošnjem letu zaposlovale pretežno nekvalificirano delovno silo — kar 70 % vseh zaposlitev, kar je v nasprotju s planskimi predvidevanji v izboljšanju kvalifikacijske strukture zaposlenih.

Odločno bomo morali ukrepati za zmanjšanje nadurnega in pogodbenega dela, saj le-to narasča v primerjavi z lanskim letom. V celoti ga ne bo mogoče odpraviti zaradi narave dela, nadomeščanje delavcev zaradi bolezni, porodniških in letnih dopustov itd., vendar je iz analize razvidno, da se z nadurnim ali pogodbenim delom opravlja-

jo naloge, za katero bi bilo v največjih primerih možno skleniti redno delovno razmerje. Veliko število nadur v nekaterih sredinah kaže tudi na stremeljenja posameznikov po zaslužkarstvu in neracionalno organizacijo dela. Največ nadurnega dela so v lanskem letu in v prvih treh mesecih letošnjega leta imele organizacije: Veterinarska postaja Mozirje, TOZD Transport in gradnje, TOZD Gradbenik Ljubno, TOZD Energetika in vzdrževanje, TOZD Iverna in osnovna šola Mozirje.

V letošnjem letu je v občini zaposlenih še 9 oseb, ki že imajo pogoje za upokoje. Opravljajo naslednje naloge: analitik, obračun bolezni, vodenje finančnega knjigovodstva, skladiščnik, ekonomski tehnik, prodajalec. Verjetno je vsak komentar odveč in da je utemeljen sklep predsedstva, da morajo organizacije združenega dela s temi osebami prekiniti delovno razmerje in omogočiti zaposlitev mladim strokovnim kadrom.

Kadrovskim potrebam združenega dela mora slediti tudi štipendijska politika in poklicno usmerjanje. Štipendiranje je v zadnjih letih v glavnem sledilo potrebam po določenih poklicih, vendar je še vedno preveč kratkoročno. Na področju poklicnega usmerjanja mladih beležimo pozitivne premike, saj nekatere organizacije resnično pravočasno poskrbijo za pridobitev mladega kvalificiranega kadra. Zlasti sta uspešni Elbroj Mozirje in Kovinarstvo Ljubno. Premalo pa na tem področju naredijo v GLIN-u in v Gozdnem gospodarstvu in verjetno še kje.

REZIKA PLAZNIK

V sprevedu na Ljubnem so bili najzanimivejši lesni delavci, ki so prikazovali razrez hlodovine „na metre“

O usodi Golt, znižanju skupne porabe . . .

V razgovoru s predsednikom IS SO Mozirje Francem Miklavcem smo načeli vprašanje nadaljne usode RTC Golte, povedal je, da je IS SO Titovo Velenje sklenil začasno prenehanje poslovanja centra. Izvršni svet velenjske občine je o zadevi razpravljal, ker je sedež delovne organizacije, ki upravlja z Goltmi v Titovem Velenju. Tako se bodo naprave zaščitile, da ne bo škode, med tem pa naj bi se pripravil sanacijski načrt in oblika bodočega upravljanja s centrom. Mozirska občina se s takim sklepom ne more strinjati, saj želi, da bi na Golte poslovali, seveda pa naša občina tako velikega zaloga, kot je sanacija nastalih izgub ne zmore, dogovori med občinami celjske regije pa so bili neuspešni. Vendar bodo preko komiteja za gospodarstvo naše občine iskali možnost, skupaj z ustreznimi republiškimi organi, da bi Golte vendarle služile namenu za katerega so bile zgrajene. Franc Miklavc je še poudaril, da se smatra kot pglavni vir izgub centra žičniška dejavnost.

Med tem pa posluje Mozirska koča redno in je dobro oskrbovana. Med trenutno najvažnejše naloge izvršnega sveta je njegov predsednik uvrstil napore za znižanje skupne porabe, ki je preseгла meje naših možnosti. Gospodarstvo je z znižanjem v celoti manj obremenjeno za 0,11 %, sicer pa smo glede višine prispevkov v republiškem merilu na 53. mestu, kar pomeni, da ima samo 7 občin v Sloveniji tako nizko prispevno stopnjo za SIS družbene dejavnosti. Vendar pa je tudi naša gospodarska zmogljivost manjša od večine občin v republiki! Gre torej za razbremenitev sredstev, ki so v naših delovnih organizacijah že tako skromna. Če bi s takšnimi ukrepi že v začetku leta pričeli, bi prihranili kako milijardo sredstev! Tako pa veljajo ti ukrepi šele od 1. 8. dalje. Zaradi stanja v zdravstvu in šolstvu so se za ti dve dejavnosti stopnje nekoliko zvišale, za vse ostale pa znižale, za raziskovalno dejavnost pa se prispevek letos ukinja, ker so se predvidena sredstva že nabrala. Tudi prispevki za SIS materialne dejavnosti se zni-

žujejo. Le za energetiko in železniško gospodarstvo ostanejo nespremenjeni. Če bi šlo po predvidevanjih, bi v omenih SIS lahko znižali prispevek vsaj za 1,5 %. Nekaj tako prihranjenih sredstev bi namenili za pospeševanje pridelave hrane, drugi del pa bi usmerili v komunalno dejavnost, kjer bi prispevek povišali od sedanjega 1 % na 1,2 %. Naša občina bo vstrajala, da se ustrezno popravijo tudi prispevki za SIS v celjski regiji, do katerih imamo seveda tudi obveznosti.

Glede splošne porabe (proračunska sredstva) pa je bilo v republiki dogovorjeno, da se povprečno za 2 % znižajo. To bi pomenilo do konca leta 5/12, ali v znesku povedano, naša občina bi prihranila 50 starih milijonov. Sicer pa s temi omejitvami, ki so dolgoročne ne bodo prizadete dejavnosti, ki se plačujejo iz proračuna občine. Presežki iz proračuna se usmerjajo v blagovne rezerve.

Ko je Franc Miklavc govoril še o gospodarskih dosežkih v prvem poletju je menil, da gre za večjo izgubo le v Glinu, ob tem pa je dodal, da se je stanje v Iverni znatno izboljšalo. Kar za 50 % so zmanjšali izgubo, saj so količinsko domala dosegli načrt. To je pripisati lanski posodobitvi naprav. Bolj zaskrbeno pa gledajo na uresničitev načrtov okoli finaliziranih ivernih plošč. Težave imajo tudi v ZKZ in to v TOZD proizvodnja, vendar je te ocenjevati kot sezonske, ki se običajno odpravijo v jeseni, ko se pridelki vnovčijo. Sicer pa v ostalih TOZD te delovne organizacije ni težav. V delovni organizaciji VEZ so v izgubi v TOZD Komunala in gradbeništvo. Temu botrujejo cenovne razmere in pomanjkanje naročil v gradbeništvu. Ko je govoril o dobrih uspehih je Franc Miklavc postavil na prvo mesto Elbroj, ki je dosegel zelo ugodne poslovne uspehe in pomembno povečal izvoz, tako je tudi v Smreki, ta pa ni dovolj izvozila. Dobro je tudi v Kovinarstvu Ljubno, popravilo pa se je tudi stanje v VEZ, Kovinarstvo Rečica, zelo uspešni so bili v TOZD Kemija in dobri v Gradbeniku.

Delegati občinske skupščine prizadevni

Pred zadnjimi volitvami smo ob raznih prilikah lahko poslušali mnenja, da delegati te ali one skupščine niso dovolj dejavni. Morda so tudi takšne ocene vplivale na družbenopolitične organizacije v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah, da so predlagali kandidate za sedanji sklic skupščine občine najboljše.

Predsednik SO Mozirje Alojz Plaznik nam je v razgovoru povedal, da so dosedanje izkušnje iz dela skupščine občine zelo zadovoljive, kar dokazuje visoko delegatsko zavest. Da je temu tako potrjuje tudi ugotovitev, da se ti pred sejami vedno temeljito pripravijo. To pa pomeni, da se poglobijo v gradiva in vsebino obravnavanega. Opaziti je, da so razprave po posamičnih točkah dnevnega reda jedrnat in stvarne. Tudi delegatska vprašanja so na mestu. So odraz zavzetosti za skupno razreševanje družbenih vprašanj. Udeležba na 4 zasedanjih je bila dobra, še celo na zadnjem, ko je že

vladal dopustniški čas, ni bilo občutiti v dvorani praznine. Torej vse dobro o delegatih! Kako pa razvoju sledi uprava, oziroma pristojni skupščinski delavci? K temu vprašanju je Alojz Plaznik povedal, da se trudijo s poenostavitvijo skupščinskega gradiva. V to delo vlagajo velike napore, saj ni lahko pripraviti, iz čisto obsežnega gradiva izvlečke, ki bodo v zadostni meri prikazali potrebno vsebino. Tu sicer v celoti še ne uspevajo, pa bodo zato povečali skrb za kratka in jedrnat delegatska gradiva. Zavedajo se da je delo delegatov odgovorna družbena dolžnost, ki zahteva vso resnost na vseh ravneh. Tudi delegatska vprašanja obravnavajo skrbno, vendar je tu treba reči, da je mnogo takšnih vprašanj, ki po svoji vsebini sodijo na skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Sestav skupščine se je dokaj pomladil. Po strokovnosti je dobro izbran in tako je pričakovati, da bo ob dobrem sodelovanju postalo delo zborov občinske skupščine še bolj uspešno.

Prednost celodnevne šole

Že leta 1980 so družbeno-politične organizacije naše občine sklenile priporočiti osnovni šoli v Gornjem gradu, da preide na celodnevno delo z učenci. S prenovo in dozidavo šolskega poslopja so namreč bili dani pogoji za preusmeritev. Že v prejšnjem srednjeročnem načrtu občine je bilo predvideno, da bi v tistem obdobju vključili v takšno šolanje 10 % vseh osnovnošolskih otrok, 30 % pa naj bi jih bilo deležno podaljšane bivanja v šoli. Načrtovano ni bilo doseženo v podaljšanem bivanju (samo 1 % učencev), sploh pa nič v celodnevni šoli. Naša občina je glede tega močno zaostajala, saj so takrat v SRS celodnevno šolali 10 % vseh osnovnošolcev! Po načrtih v republiki bi morali v naši občini imeti sedaj že 20 % učencev v celodnevni šoli.

Osnovna šola v Gornjem gradu bo torej v prihodnjem šolskem letu pričela na centralni šoli s celodnevni poukom. Tako bomo v občini imeli 14 % učencev v takšnem načinu šolanja, ko pa bodo leto kasneje vključili še podružnične šole, pa bomo imeli 20 % učencev v celodnevni šoli.

Kolektiv šole Gornji grad se je temeljito pripravil na ta prehod, ki seveda ni enostaven. V preteklih dveh letih so vse skrbno proučili in kot meni ravnatelj Ivan Purnat ne bo večjih težav. Seveda se morajo na novosti živeti tako učenci, kot učitelji! Ob tem pa ne gre zanemariti velike vloge staršev, ki so v glavnem že dojeli prednosti takšnega šolanja. Kolektiv jih je pričel seznanjati o novem načinu šolanja že leto prej. Imeli so posebno predavanje strokovnjaka, z dolgoletnimi izkušnjami s celodnevno šolo. Bojazen, ki so jo najprej starši izražali, čes, da bodo otroci tako izgubljali delovne navade, saj bodo ves dan v šoli in doma ne bodo več prišli za delo, je seveda odveč. Namen šole je privzgojiti voljo do dela, ki jo učenci dobijo tudi z raznimi

delovnimi nalogami v sami šoli (obdelovanje vrta, zelenic, urejanje okolja itd.). Doslej so bili „vozači“ prikrajšani za delo v raznih krožkih in drugih prostovoljnih dejavnosti, ki jih mladi zelo cenijo, saj jim prav ta dejavnost približa stvarnost življenja. Če pomislimo, da je v Gornjem gradu kar 60 % vseh učencev vezanih na prevoze, potem je stvar toliko bolj jasna. Uprava šole je raziskala poreklo učencev in je ugotovila, da je 31 % otrok iz čisto kmečkih družin, 21 % iz polkmečkih in 48 % iz delavskih sredin. Tedaj odpade tudi bojazen, da bodo kmečki otroci odtegnjeni nujnim opravilom doma, saj je izraz „celodnevna šola“ morda v tem smislu nekoliko pretiran! Otroci bodo v šoli najdlje do 15. ure, kar pomeni, da bodo potem lahko pomagali doma, tembolj, ker ne bodo imeli več skrbi za pripravo na šolske obveznosti. Namreč, vse naloge in priprave bodo opravili v šoli! Tudi šolske potrebe ne bodo prenašali domov, saj jih bodo hranili v šoli. Tedaj odpade tudi skrb za nove torbe in podobno.

Stroški za takšno šolo so za kakih 30 % višji, vendar zaradi tega ne bo potrebnih dodatnih sredstev. Za dosedanje podaljšano bivanje je bilo potrebnih 1.420.000,00 din, to sedaj odpade, razliko pa pokriva republiška izobraževalna skupnost zato, ker gre za prvo celodnevno šolo v občini Mozirje.

Vse novo pomeni razne neznanke, zato je razumljivo, da bodo starši šele s časom dojeli vse prednosti celodnevne šole. Dosedanje izkušnje drugod kažejo to, da so otroci doma veliko bolj sproščeni, saj so v resnici brez skrbi za jutrišnji dan! Pa tudi strokovno se bolje pripravljajo na nadaljevanje šolanja. Končno niso vsi starši stanju učinkovito pomagati pri učenju, brez tega pa največkrat ne gre. Vse to bo v bodoče naloga učiteljev med časom, ki je namenjen za pripravo.

Mejni čuvarji in njihovi gostje v Logarski dolini

Pri čuvarjih naših meja

Vojaki obmejnih enot JLA praznujejo v počastitev ustanovitve KNOJ svoj praznik. Takrat je na vseh karavljah vzdolž državne meje zelo živahno. Vrata teh malih vojašnic se gostoljubno odpro krajanom in drugim gostom. In kot vsa leta nazaj, so tudi letos vojaki sprejeli v svojem bivališču v Logarski dolini in pod Raduho številne goste.

Pred karavlo Savinjski partizan so se zbrali vojaki in predstavniki javnega življenja, vojaških starešin (ZRVŠ) in mnogi krajan. Po svečanem branju dnevnega povelja je vojake nagovoril predsednik ZZB NOV Mozirje Jože Celinšek. Izrekel jim je priznanje in pozdrave v imenu občine in družbenopolitičnih organizacij ter v prisrčnih besedah opozoril na častna izročila nekdanjih rodov

mejnih čuvarjev in ne nazadnje tudi NOB. Pozval je mlade vojaške, da stopajo naprej zvesto po poteh svojih prednikov v prepričanju, da je njihova naloga na državnih mejah še posebno odgovorna, vendar pa častna.

Predstavniki mladinske organizacije v občini je predal vojakom spominska knjižna darila, pa tudi predstavniki UJV Celje so prinesli poleg pozdravov še darilo.

Mladi vojaki pod vodstvom svojega komandirja so izrekli vsem, ki so jih ta dan obiskali posebno dobrodoščilo in jih povabili na vojaško kosilo.

Vsako leto presenetijo naši vojaški! Tudi letos so nam pokazali lep in strokovno odlično narejen ribnik za sveže ribe. Pri vzreji imajo lepe uspehe, saj plava kar številna ribja družina v treh bazenih.

Pomanjkanje lesa na rešet

Na zadnji seji občinske skupščine so obravnavali vrsto točk dnevnega reda, med njimi najbolj perečo — oskrbo predelovalcev lesa z lesno surovino. Predsedstvo skupščine je že pred sejo ugotovilo, da je gradivo poslano delegatom, preveč poudarjeno na tovrstne težave v Glinu. Gre pa za širše razsežnosti in je stvari treba obravnavati v okviru vseh predelovalcev lesa v občini.

Iz razprave je bilo preveč čutiti enostranske trditve na eni strani gozdarjev, na drugi pa ozka stališča predelovalcev. Gozdarji so trdili, da kakovost lesne mase zaradi hitrega in sodobnega spravila narašča, medtem pa so delegati iz Glina to oporekali, čes, da še naprej primanjkuje kakovostne hlo dovine, primerne za predelavo v končne izdelke, več pa je drobnega lesa. Tudi okoli količin po razredih lesne mase je bilo čuti različna mnenja. Delegati iz Glina so trdili, da se veliko najboljšega lesa usmerja v zasebne obrtne dejavnosti, črna trgovino, pa tudi Smreka in Ostreže dobivata kakovostni les. Seveda pa je treba iskati vzrok še v lastni porabi lastnikov gozdov, ki pač radi zadrže kakovostno hlo dovino. Tudi v lesni industriji je iskati krivdo za slabo skladiščenje lesa, ki je tako kaj lahko plen raznih škodljivcev.

Hlo dovina se zaradi neustreznih skladiščnih prostorov ne razporeja po debelini sproti, kar tudi povzroča težave,

To je le nekaj utrinkov iz razprave! Zbori skupščine so sprejeli zato vrsto sklepov. Nekaj jih bomo našteali. Pred sprejemanjem popravkov srednjeročnih načrtov je treba dokončno vskladiti program razvoja gozdarsko-lesnega kompleksa v občini. V nasprotjem primeru bo skupščina ugotovila odgovornost „neodgovornih“ poslovalnih organov in predlagala zamenjave. Izvršni svet se zadalži za nadaljno in uspešno koordinacijo pri vsklajevanju razvojnih programov med vsemi predelovalci lesa. Pri tem naj sodelujeta Savinjsko-šaleška zbornica in SIS za gozdarstvo. Dalje, izvršni svet mora na temelju svojih ocen pripraviti delovni načrt ukrepov za odpravo slabosti in za učinkovitejšo preprečevanje družbeno-škodljivih pojavov v gozdarstvu in prometu z lesom. Skupščina kritično ocenjuje način odvrčanja odgovornosti z enega na drugega. Vsi nosilci gospodarjenja in prometa z lesom so dolžni v roku dveh mesecev sprejeti in posredovati skupščini ukrepe za preprečevanje družbeno-škodljivih pojavov z lesom. Zagotoviti je treba nemoteno delo delavcem v OZD lesne predelave. Prednost v oskrbi morajo imeti izvozniki dokončnih izdelkov. Cenovni odnosi med gozdarji in predelovalci morajo preiti v dohodkovno povezavo. Skupščina tako poziva vse dejavnike s področja gozdarstva in lesne industrije, da vložijo vse napore v boljše gospodarjenje, saj morajo gozdovi ostati naše trajno bogastvo.

Delegati postavljajo vprašanja . . .

V gradivu za zadnjo skupščino občine je bilo zaslediti tudi vprašanja delegatov na katere so v tajništvu skupščine zagotovili odgovore, ti so bili posredovani delegatom.

Delegacija KS Luče je postavila vprašanje blokovne gradnje v Lučah in zahtevala pojasnilo kaj je z obratom Elkraja v Konjskem vrhu. Dalje so se zanimali za urbanistično dokumentacijo v kraju.

Odgovor predsednika Komiteja za gospodarstvo in planiranje pri SO Mozirje je glasil:

Glede na širši vidik razvoja turističnega gospodarstva v naseljih Luče, Solčava in Logarska dolina je potrebno tudi temu primerno urediti urbanizacijo v naselju Luče. To pa pomeni, da ne zadostuje samo zazidalni načrt „PRODE“, kot je planiran v letošnjem letu, ampak je potrebno priti do urbanističnega načrta samega kraja. V ta namen smo se skupno dogovorili, da bo Razvojni center iz Celja izdelal poseben vprašalnik, ga posredoval KS Luče in na osnovi tega izpolnjenega vprašalnika skupno s sodelovanjem KS Luče izdelal urbanistični načrt naselja v ožji obliki skupaj z idejnim zazidalnim načrtom. Ta dokumentacija naj bi bila osnova za akcijo preprečevanja lastnikov zemljišč „PRODE“ in še mogoče druge lastnike zemljišč, ki jih bo zajel urbanistični načrt, ki naj jo izvede KS Luče.

Res je, da smo se okvirno dogovorili, da bo naslednji sestanek v začetku julija v zvezi z zgoraj omenjeno problematiko pa vendar moramo razumeti, da predstavlja prehod od zazidalnega načrta določenega dela naselja do urbanističnega načrta naselja s posebnim poudarkom na razvoju turističnega gospodarstva v zgornjem delu Zg. Savinjske doline bistveno spremembo, kar ima za posledico kompleksnejšo obravnavo urbanizacije kraja s tem pa tudi daljši čas priprave in izdelave dokumentacije kar pa vpliva na povečane stroške.

Vprašalnik, ki ga je pripravil Razvojni center Celje je bil posredovan KS Luče 9. 7. 1982. Predvidevamo, da bomo nadaljevali razgovore o urbanistični dokumentaciji v KS Luče v mesecu avgustu.

Od Samoupravne stanovanjske skupnosti so prejeli odgovor glede blokove gradnje v Lučah in sicer:

V srednjeročnem programu 1980 – 1985 ne bomo realizirali gradnje bloka v Lučah in sicer zaradi gospodarske stabilizacije in neprimernosti urbanistične dokumentacije.

Srednjeročni plan je bil narejen na osnovi skokovitega rasta

izgradnje družbenih stanovanj v preteklih letih in takratnih potreb. Tedaj so delovne organizacije kot kupci v večini financirale stanovanja za svoje delavce. Z uvedbo gospodarske stabilizacije ter soudeležbe pričakovalcev družbenih stanovanj, pa so se potrebe bistveno zmanjšale.

Po razpoložljivih podatkih pa tudi ni zadosti kupcev za nakup družbenih stanovanj v Lučah.

Drugi problem pa je še urbanistična dokumentacija, ki je že zastarela vendar je še v uporabi in ne predvideva lokacije blokov. Prostor naj bi na željo krajanov bil na lokaciji starega krajevnega urada, ki še stoji in so v njem še stanovanja, vendar pa je prostora za večji objekt premalo, zato ta lokacija ni primerna.

Delovna organizacija Elkraja je na vprašanje odgovorila takole:

Pričetek gradnje obrata v Lučah bo v avgustu 1982.

Več faktorjev je oviralo pričetek gradnje obrata. Med ovirami so glavni uvoz strojev in novi predpisi, ki prepovedujejo bankam financiranje tistih investicij, katerih investitorji imajo negativen LP obzerek. Kljub tem oviram bo ELKROJ pristopila k investiciji. Pretežni del investicije bo financiran iz lastnih sredstev. Prizadevamo pa si tudi pridobiti sredstva od obeh poslovnih bank.

Delegacija KS Nazarje je postavila vprašanje kako je mogoče, da delavci v DO RA—MO dosegajo tako visoke osebne dohodke, ki presegajo občinsko povprečje, verjetno tudi republiško, ob tako slabem gospodarjenju. RA—MO je posredovala skupščini takle odgovor:

Delegacijo KS Nazarje prosimo, da konkretizira svojo pavalno misel izrečeno v delegatskem vprašanju . . . „ob tako slabem poslovanju dosegajo tako visoke osebne dohodke“ . . . tako da bomo lahko s podatki, ki so zapisani v naših poslovnih knjigah podkrepili ali ovrgli njihovo trditve. Iz njihovega vprašanja namreč ni popolnoma razvidno, od kod njihove smeje trditve o slabem poslovanju in visokih osebnih dohodkih. Če jih zanima prvo, potem smo veseli, da se še kdo zanima za nas, še posebno, če pod slabim poslovanjem imajo v mislih naše težke pogoje delovanja; če pa imajo v mislih pod pojmom slabo poslovanje nekaj drugega, potem pa mislimo, da je naša zahteva v uvodu, po konkretni izraženi vprašanju, opravičljiva. Enako mislimo za pojem visoki OD.

Da ne bo pomote. Želimo konkretno vprašanje, pa boste dobili konkreten odgovor.

Zanimiv razgovor

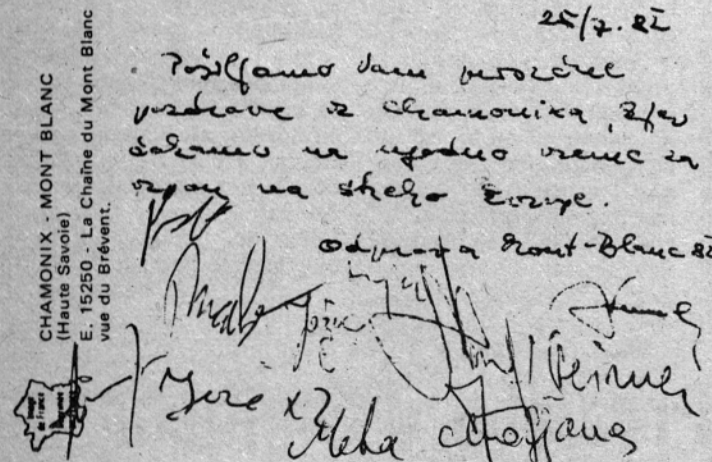
Politični aktiv naše občine je povabil na razgovor Gustava Kranjca, ki opravlja naloge generalnega konzula SFRJ v Švici. Želeli so biti bolje seznanjeni kako živijo v Švici naši delavci in kakšne so možnosti za blagovno menjavo.

Gustav Kranjc je izčrpno pošeil radovednost in pojasnil, da je naš poslanstvo v Bernu, da pa sam dela v Zuerichu. To naše predstavništvo je zadalženo za območje 16 nemškogovorečih kantonov in kneževino Lichtenstein. Okoli 85.000 Jugoslovancev je to zaposlenih in od njih kar 5000 Slovencev. K temu je treba dodati še sezonske delavce. Vseh tujih delavcev pa je v Švici kakih 900.000 ali 16 % švicarskega prebivalstva. V drža-

vi dela tudi preko 60 jugoslovanskih klubov, oziroma društev, vendar je značilno, da v njih le malo naših izobražencev sodeluje. Torej gre za pretežno delavske vrste.

Ko je konzul Kranjc govoril o gospodarskih možnostih za naše delovne organizacije je poudaril, da je Švica dober, vendar zelo občutljiv trg. Bilo bi sicer veliko možnosti za izvoz naših izdelkov v to državo, vendar se je dosedanja malomarnost v poslovnih odnosih naših izvoznikov slabo plačala. Tako seveda švicarski poslovneži nimajo preveč zaupanja v kupčijo z nami.

Zanimanje s katerim so navzoči spremljali pojasnila našega diplomata je pokazalo, da so takšni razgovori zelo potrebni in poučni.

Mozirsko planinsko društvo ima odslej tudi alpinistični odsek. Skupaj z alpinisti iz Velenja so bili na Mont Blancu odkoder so poslali pozdrave tudi našim bralcem.

SLOVESNOST NA GOLIH VRTAČAH

Na Dobrovljah so se pred lovsko kočjo zbrali številni borci in družbeni delavci, med njimi veliko spomeničarjev, da bi prisostvovali podelitvi visokega državnega odlikovanja prvorborcu Jožetu Planovšku. Predsedstvo SFRJ mu je namenilo red republike s srebrnim vencom.

Tone Bole je ob podelitvi spregovoril slavnostne besede, povedal je med drugim: Tovariš Jaka si nosilec partizanske spomenice 1941, torej med tistimi, ki so se brez omahovanja odločno in zavestno vključili v narodnoosvobodilno gibanje in narodnoosvobodilno borbo; tedaj se je začela tudi tvoja bojna pot, katero si prehodil kot vojaški in politični delavec ter jo končal v zmagovitem maju leta 1945 . . . Menim, da je današnja skromna svečanost tudi priložnost, da mlado generacijo, ki nadaljuje pot revolucije

je spomnimo na tisti usodni čas slovenskega naroda, v katerem si kot organizator odpora v teh krajih in kot borec legendarnih partizanskih enot savinjskega in štajerskega bataljona netil iskro upora v Zadrebki in Savinjski dolini . . . Opisovanje tega izjemnega življenja ne delamo zaradi zgodovine ali celo slavo-spevov borcem in partizanske-mu gibanju na sploh, marveč zaradi novega rodu ki prihaja, da bo znal ceniti svobodo, svojo domovino, svoj družbeni red, spoštoval pa tudi delovnega človeka in delo lastnih rok, od katerih edino zavisi sreča in blagostanje . . .

Med navzočimi so bili tudi Vipotnik—Strgar, Rado Zakonjšek—Cankar, Ivan Mogu—Marko, Rado Gabrovec—Gauč, Ivan Dolničar—Janušek, Vlado Košir, Jožica Skok, Jože Blekač, Vlado Miklavc in še drugi vidni borci NOV.

Tone Bole predaja Jožetu Planovšku visoko odlikovanje

Ozko grlo PTT zvez

V preteklih letih se je znatno povečalo število telefonskih priključkov v dolini, bila so opravljena obsežna dela, vendar pa še vedno ni na voljo dovolj močna povezava med kraji in iz doline. Zato smo naprosili direktorja PTT Velenje Janeza Krašovca za pojasnilo glede načrtov, ki jih imajo za povečanje telefonskih in telegrafskih zmogljivosti v naši občini.

Sedanje zmogljivosti v dolini so v celoti zasedene in res je potrebno načrtovati razširitev določenih naprav, ki bodo omogočile večjo propustnost zvez. Nedvomno je ozko grlo v Mozirju, kjer so prostori za predvidena povečanja pretesni in neustrežni. Tu ne gre za sam kraj, ampak za zveze v dolini, ki v celoti tečejo preko Mozirja. Torej bi morali misliti najprej na prilagoditev mozirske stavbe potrebam razvoja. Če hočemo na poštah Ljubno, Luče in Gornji grad povečati število telefonskih priključkov, povsod za 40, se pravi od 160 na 200,

potem moramo zagotoviti prostor za večje naprave v Mozirju. Končna zmogljivost te centrale naj bi bila 2000 priključkov za dolino. Sedaj jih je 800. Ugodno bi bilo misliti na izvedbo predvidenega načrta že zato, ker bo velenjska centrala zamenjana in bi brez večjih stroškov lahko služila naši dolini. Načrti za prilagoditev stavbe se že pripravljajo, izgradnjo prostorov v Mozirju pa načrtujejo v obdobju 1983–85. Predvidevajo, da bi lahko vgradili ustrezno centralo v letih 1986–87. V tem času bi opravili še dela na razširitvi v predvidenih krajih. Predvidevajo, da bi za tehnično opremo poskrbeli pri PTT, medtem, ko bi za gradbene stroške stavbe v Mozirju morali prispevati s strani občine.

Kot je povedal Janez Krašovec so začetni pogovori s predstavniki naše občine že v teku, kako pa bo ves načrt izveden pa je odvisno od možnosti in skupnega sodelovanja, ki se je v preteklosti zelo dobro obneslo.

S proslave na Menini. Taborniki med izvajanjem sporeda, na levi stoji Franc Tiršek

Srečanje na Menini

Nekdanji borci s tuhinjske in zadrečke strani se že nekaj let zberejo na praznik 4. julija na Menini. Tudi letos so se. Prišlo jih je več kot 150. Seveda privabi ta prireditev, katere pobudnik je Franc Tiršek iz Gornjega grada, še mnoge druge prijatelje planin. Ocenjujejo, da je bilo za Dan borca na Menini kakih 350 ljudi. Delovni organizaciji Smreka in GG Gornji grad sta pomagali s prevozi udeležencev, iz Nove Štife so vozili gasilci iz Šmartnega pa Stane Bric.

Kot doslej vsako leto so tudi tokrat pripravili lep spored prireditve. Najprej so pripadniki TO iz Nove Štife izstrelili častni strel, nastopili so taborniki iz Gornjega grada pod vodstvom Jožice Purnat, slavnostno besedo pa je povzel Franc Tiršek, ki je v svojem govoru opozoril na težave sedanjega družbenega

trenutka. Pri tem je menil, da je naloga nekdanjih borcev spet v prvih vrstah prizadevanj za gospodarsko uralitev. Njihovo mesto pa je tudi povsod tam kjer se bije bitka za poglobljanje samoupravnih odnosov, ki so edina pot k uspehu. Posebno mladim gredo pomembne naloge nadaljne izgradnje družbenega reda za katerega je bilo toliko žrtve med revolucijo. Vse pridobitve boja je treba očuvati in pozorno stati na braniku samoupravnega socializma.

Po tem so pripravili tovariško srečanje na katerem ni manjkalo partizanskega gulaža, ki ga je tokrat pripravila Roza Janež v planinskem domu.

Ko so se poslavljali z Menine, so borci sklenili, da se bodo tudi prihodnje leto srečali v teh krajih, ki so jim nudili tako varno zavetje med vojno.

Pospeševanje pridelave hrane

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga je pripravila načrt gmočnih pospeševalnih ukrepov v kmetijski pridelavi. Tako je namenjenih za povečanje stalaža krav skupaj 1.840.000 din, za plemenske telice 2.300.000 din, za mleko 2.722.000 din, prispevek za pospeševalno službo 3.000.000 din, prispevki za umetna gnojila 8.700.000 din, za planinske pašnike 3.850.000 din, prispevki za kredite 800.000 din, za osemenjevanje 900.000 din, za koruzo 200.000 din, za silose 390.000 din, v izobraževalne namene in za analizo zemlje 800.000 din, za kolektivno zavarovanje 1.200.000 din, za načrte za hlev 180.000 din in za privez telet do 1. 8. 1982 600.000 din. Vsa ta sredstva se bodo izplačevala kot družbena spodbuda za povečevanje pridelave hrane v naši občini. Ali kakor smo navajeni reči, gre za premije in regrese.

Naši otroci na morju

Letos smo prvič letovali v koloniji Rdečega križa Slovenije na Debelem rtiču in to v skupini 100 otrok. Bivanje v lepih paviljonih in še lepše kopanje na prijaznih plažah – skratka bilo je dovolj veselja in možnosti za prijeten počitek. Seveda smo dodobra izkoristili bližino morja za kopanje in sončenje, saj nam je bilo tudi vreme naklonjeno. Tudi za neplavalce je bilo prijetno presenečenje, ko so se naučili plavanja. Na koncu pa so otroci tekmovali, sicer pa je bilo takšnih tekem kar veliko saj smo pridno koristili sožitje z mnogimi otroci iz drugih krajev in se z njimi pomerili v raznih večerinah.

Če omenimo, da nas je bilo skupaj na Debelem rtiču kar 800, potem je razumljivo, kako je bilo zelo živo. Mi smo odnesli dvakrat 1. mesto in dobili priznanje! Ob tako pestrem poteku našega bivanja na morju je seveda zmanjkalo časa za sprehode, le mejni prehod Lazaret smo si ogledali. Še plesa ni manjkalo, vsak večer je bila možnost, tudi mi smo nekajkrat zaplesali.

Tako, dela je bilo veliko, veselja tudi, le vzgojitelji, ki jih je bilo sedem so bili nenehno v skrbeh za nas in naše dobro počutje!

F. B.

Naši počitniško razporejeni otroci s svojimi vzgojitelji

Delavsko gibanje v dolini

Mnogi naši bralci so pomagali pri iskanju nekaterih podrobnosti o delavskem gibanju v naši dolini. Leta 1940 so bile volitve delavskih zaupnikov. Listine o tem imamo in smo iz njih ugotovili imena tistih, ki so bili takrat izvoljeni. Zanima nas kdo od njih še živi, oziroma kdo bi lahko kaj povedal o njih, ali pa kakšne druge podrobnosti. Zanimajo nas tudi slike teh ljudi. Prosimo pomagajte nam jih najti!

V Solčavi so omenjeni: Gregor Krumpačnik, Anton Knez, Janko Klemenšek, Albin Rihar, Klemen Roblek in Peter Štebe. Na Ljubnem pa so znani: Jože Trbovšek, Josip Ermenc, Albin Kopošar in Anton Arnič. Za Zadrečko dolino se omenjajo: Anton Kranjc, Ivan Zidarn, Jože Purnat, Anton Ugovšek in Anton Kogovšek. Na posestvu Marijengrad pa so bili takrat izvoljeni: Jože Urtelj, Anton Hren, Anton Miheličnik, Ivan Kos, Jože Rakun, Alojz Vratnik

in Viktor Krč. Namestniki pa so bili: Karl Hoffbauer, Ivan Poznič, Stanko Fekner, Jakob Velan in Ivanka Praznik. Zanimivo bi bilo zvedeti še kaj več o naslednjih delavskih predstavnikih, ki so leta 1939 podpisali zaključno listino po velikem mezdnem gibanju: Franc Golob, Ivan Plešec, Peter Terbovšek in Ivan Plaznik.

Vsi tu navedeni delavci so bili povezani v Jugoslovanski strokovni zvezi, ki je zastopala delavce v raznih sporih pred sreskim načelstvom v Gornjem gradu.

Ker gre za ugotavljanje raznih dogodkov v zvezi z delavskim gibanjem v naših krajih pred drugo vojno, prosimo bralce, da nam sporočijo kar koli bi o tem vedeli, ali pa da nam pomagajo opisati posameznike, ki so zgoraj navedeni. Morda se kje nahajajo še sezname ali druge listine o delavskih organizacijah v dolini. Na zahtevo bomo posojeno gradivo vrnili, tako tudi posojene slike!

Uspeh mladih zadružnikov

Delo naših mladih kmetovalcev, tako deklet in fantov, se ne odraža le v uspehih na kmetiji, kjer so doma, temveč svoje znanje in spretnosti vključujejo v širšo javnost, saj se udeležujejo vse od republiških do regijskih prireditev, kjer dosega vidne rezultate.

Tako je aktiv mladih zadružnikov iz Ljubnega organiziral ekipo, ki se je udeležila republiškega tekmovanja dne 24. in 25. julija 1982 na Vranskem. Prvi dan tekmovanja je bil večer kmečke kuhinje, kjer so se naša dekleta izkazale kot najboljše kuharice v Sloveniji, v pripravi najokusnejše in najizvirnejše jedi, ki so jih včasih pripravljali na domačijah naše občine. Po vsej verjetnosti se redko kdo še spominja in zna pripraviti jedi – luknje v kaši, ajmohta in vlečene potice. V naši dolini pa so še dekleta, ki to znajo

in so brez zadrege jed pripravile strogim članom žirije Ivo Ivačiču in sicer: Slatinšek Martina, Mavrič Milena in Žlebnik Slavica. Drugi dan pa je kot najkvalitetnejšemu koscu Slovenije pripadla nagrada Slatinšek Maksu iz Radmirja.

Tudi avgust ni minil brez aktivnosti. Tako so zopet Ljubenci bili tisti, ki so izbrali ekipo za regijsko tekmovanje, ki je bilo v četrtek, 5. avgusta 1982 v Malih Braslavčah. Kot najspretnější voznik z dvoosno prikolico pa je bil Rakun Jože iz Radmirja.

Mladi se ne udeležujejo samo tekmovanj, temveč jim ni hudo prijeti za dela na opuščeni pašnikih kot je na Menini, saj so Gornjegrajci očistili brez nagrade doberšen del pašnikov, prav tako so Lučani na obrobju naše občine Icmankovi domačiji.

OK ZSMS Mozirje

Proslava v Šmihelu

V prejšnji številki smo poročali o odlikovancih in pri tem izpustili Vojka Hrena, ki je prejel medaljo za vojaške zasluge, napačno pa je bilo zapisano, da je odličje prejel tudi Jože Tlačer. Obema se opravičujemo! Osrednja slovesnost ob dnevu vstaje slovenskega naroda je bila pred spomenikom padlim v NOB v Šmihelu. Predsednik OK

SZDL Hinko Čop je v uvodnih besedah poudaril pomen praznika. Domači pevski zbor je zapel, v sporedu pa so sodelovali tudi mladi. Skromno, pa vendar lepo praznično vzdušje je še poudarila številna udeležba krajanov iz te partizanske vasiče pod Goltmi, seveda pa so prišli še mnogi iz drugih krajev občine.

V Novi Štifi za starejše občane

Sicer nekoliko zapoznala vest, vendar pa je ne kaže spregledati! Saj je znano, da so v Novi Štifi zelo dejavni, zato ni naključje, da so za prvomajsko proslavo pripravili lep spored pri katerem so sodelovali SZDL, mladina, domači pevski zbor (ženski) in učenci osnovne šole. Na to proslavo so vabili posebno še starejše krajanke, kar so ti z veseljem sprejeli. Spominjamo se, kako je bilo nekoč, ko se nihče ni spomnil starejših ljudi. Prav zato so starejši hvaležni za vsako pozornost.

Na proslavi so podelili tudi odličja. Jože Laznik je prejel srebrni znak OF, Janez Pustoslavšek pa priznanje za delo na kulturnem področju.

Oba sta zaslužna moža, prvi je od ustanovitve krajevnega skupnosti njen predsednik in tudi sicer zelo dejaven in v kraju in družini, drugi pa je povezan z delom in razvojem kulturne dejavnosti v kraju.

Obema želijo krajanke še veliko volje do dela in jim čestitajo!

IVAN PISTOTNIK

Prebivalcem Nove Štife

Zamenjava osebnih izkaznic bo za vašo krajevno skupnost 5. oktobra 1982 od 8. do 17. ure v združenem domu. Seboj prinesite dve sliki velikosti 3x3,5 cm. Sporočilo so nam posredovali iz pisarne oddelka za notranje zadeve naše občine.

Na sprehodu po Mozirju

Na trgu popravljajo bivšo Vajdovo hišo. V njej bo uredila Beogradska banka, Ljubljana, enota Zalec svoje poslovne prostore. Kot načrtujejo, bo to sodoben poslovni prostor, ki ima že zaradi same lege odlične poslovne možnosti. Načrtovalci bodo ohranili zunanji videz stavbe in na ta način poudarili izvirno krajevno arhitekturo. V Mozirju bomo tako pridobili novo enoto banke, ki ima dobre uspehe že v drugih krajih Slovenije.

Raztrgana Trnava. Ko so uredili strugo Trnave skozi trg, so si krajani oddahnili, saj je prav ta hudaourniški potok povzročal ob večjih nalivih občutne škode. Tudi lep izgled je dajala nova struga, vsa lepo obložena, v kamnitem koritu. Seveda pa je današnji pogled zaskrbljujoč! Korito je nevarno načeto, voda spodjeja in grozi uničenje drage naložbe! Dela za korito struge so namreč bila zelo draga. Visoka cena pa bi morala zagotoviti tudi dobro opravljeno delo. Žal pa sedanje poškodbe kažejo, da nekaj pri vsem tem ni bilo v redu. Ker še ni besede strokovnjakov, bi obveljala

domneva, da so bila dela slabo opravljena, saj, kako bi bilo sicer mogoče, da korito ni preživelo teh nekaj let brez razdejavanja. Morda bi se kazalo spomniti na stare Rimljane, katerih podobna dela še danes služijo kot primer solidnega dela (razni kanali in podobno).

Smrad in nesnaga se širita zaradi zamašenega kanala v ožini med hišo v kateri ima zadruga tehnično trgovino in hišo sodavičarja Marolta. Baje so krajani na primer opozarjali, pa se ne najde tisti, ki bi naj poskrbel za odpravo napake. V teh vročih poletnih dnevih povzroča pojav skrb zaradi možne okužbe, saj ni najbolj primerno, da odplake najdejo pot na površino zelo prometne poti in ceste.

Jezero pred občinsko stavbo ni nikakršna novinarska raca! Letos smo po nekaterih nalivih lahko na lastne oči videli ogromno mlako skozi katero so vozili avtomobili, kot preko vodne struge. Očitno gre za slabo urejen odtok vode po večjem dežju. Morda bi si stvar vendarle ogledali tudi pristojni za odpravo podobnih napak.

Množičnost v strelstvu

V počastitev praznika vstaje slovenskega ljudstva je OO strelska organizacija v Mozirju pripravila množično strelsko prireditev na svojem strelišču. Streljali so z malokalibersko puško, udeležencev pa je bilo kar 234! To kaže na priljubljenost strelstva.

1. mesto je osvojil Drago Poličnik iz Mozirja, 2. Anton Acman iz Lok in 3. Franc Grobelnik iz Mozirja. Vsi ti so prejeli odličja, razen tega pa so podelili številnim tekmovalcem še praktične nagrade, ki so jih prispevali kolektivi in nekateri obrtniki.

Organizacija tekmovanja je bila odlična, zato je bilo tudi razpoloženje med strelci dobro in o vodstvu tekmovanja je bilo slišati le laskave ocene!

T. Modrijančič

Lepo priznanje Lučam

Tik pred zaključkom Savinjskih novic smo bili obveščeni o tem, da je zagrebška revija Arena namenila Turističnemu društvu Luče visoko priznanje – srebrno srno.

Že nekaj let si ta ugledni hrvaški časopis prizadeva za razvoj turizma v državi. V letošnji akciji „Ljeto 1982“ je posebna žirija sklenila podeliti

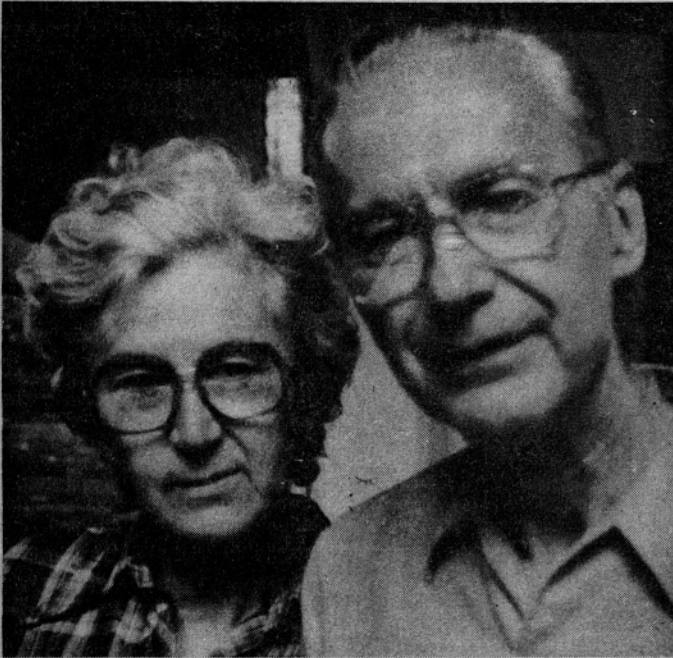
Lučam srebrno odličje pri izbiri najboljšega turističnega mesta. Priznanje pomeni turističnim delavcem in kraju veliko veljavo na področju turizma, saj se bo o Lučah po tem dosti pisalo. Pred podelitvijo, ki bo v Bolu na Braču bo namreč novinarska konferenca na kateri bodo sodelovali časnikarji iz vse države. Čestitamo!

V Solčavi zadovoljni

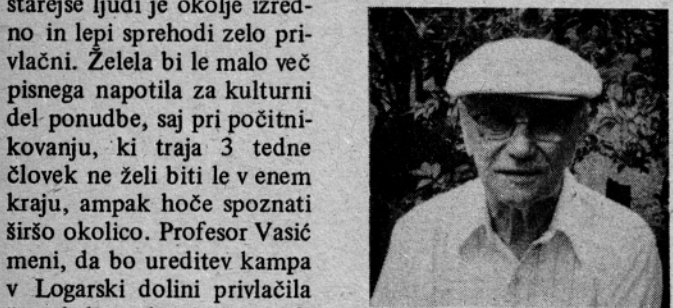
Da so možnosti za tujski promet v naši dolini zelo velike se sicer zavedamo, vendar v marsičem to danost premalo izkoristimo. V razgovoru z nekaterimi od letošnjih turistov v Solčavi je bilo namreč poudarjeno, da za obveščanje premalo storimo.

Maja in Pavel Vasić iz Beograda sta tokrat šestič v Solčavi na dopustu. Oba izobraženca posebno pohvalita lepo okolje, mir in prijetne ljudi. Tudi v cenah vidita veliko prednost pred drugimi predeli naše domovine. Pavel Vasić je profesor na ekonomski fakulteti in meni, da so cene zelo nizke, potreba pa dobra. Tudi zadovoljni. Prebivalci so do njih pozorni in ljubezni, zato jih to okolje še posebno privlači. Z nekoliko smeha na obrazu povesta naši sogovornici, da bi kaj radi ponesli nekaj tega zraka v Zagreb, če bi le mogli.

Nemanja Uvalič, profesor iz Beograda, je že 20 let zapovrstjo v Solčavi na dopustu. Pravi, da je zaradi tega „rekorder“. Po tolikih letih domala pozna ljudi v kraju in okolici, seveda pa tudi ti poznajo njega. Poudarja izredno odprtost naših hribovskih prebivalcev. Nad tem je navdušen in poleg lepote krajine, ga prav to najbolj vleče v Solčavo.

opremljenost zasebnih sob je na visoki ravni, menita zakonca. Stanujeta pri Antonu Ikovcu, kjer sta zelo zadovoljna. Pravita, da sta letos pripeljala že prve znanke na dopust v dolino, da pa je v Beogradu o nas premalo znane in turistične agencije nimajo ustreznega gradiva, da bi lahko dajala pobude za obisk naših krajev. Prav za starejše ljudi je okolje izredno in lepi sprehodi zelo privlačni. Želela bi le malo več pisnega napotila za kulturni del ponudbe, saj pri počitništvu, ki traja 3 tedne človek ne želi biti le v enem kraju, ampak hoče spoznati širšo okolico. Profesor Vasić meni, da bo udeležitev kampa v Logarski dolini privlačila še mladino, ki si že zaradi skromnih gmotnih možnosti ne more privoščiti hotela. Opozoril je na slabe razmere glede opremljenosti v Zadrutniku in Rinki, ob tem pa je izrecno pohvalil dobro postrežbo in hrano pri Zadrutniku. Seveda je priporočilo od ust do ust nekaj, vendar pa je premalo, da bi širši krog Beograjčanov kaj več vedel o Gornji Savinjski dolini, ki bi zaradi njenih lepote privabila številne izmed njih. Priporočila reportažo v časopisu Politika.

Ruzica Hartl in Brigito Krstulović smo srečali pred turistično pisarno. Sta upokojenki, ki iščeta miru in zdravja v tem gorskem okolju. Krstulovićeva je že sedemnajstič v Solčavi na dopustu. Stanuje v Rinki, kjer so sicer ljudje zelo ustrezljivi, ni pa ustreznega udobja v sobah. V tem času bi že morale biti na voljo kopalnice, ki so del sodobne ponudbe. Sicer pa so s hrano

tom, ki jih šteje, bo še vedno rad prihajal v ta del Slovenije. Ob koncu razgovora želi zagotovilo, da bomo napisali tisto o sobah in priporočila turističnim delavcem izdelavo skupnega prospekta za dolino, ki bi moral biti na voljo v kakšni večji turistični agenciji v Beogradu. Opozoril je še na težave, ki jih ima turist v Celju če pripotuje z vlakom. Tam namreč ni koga, ki bi prenesel težko prtljago turistom na avtobusno postajo, pa tudi obvestila, ki jih je tam dobil glede zveze v Solčavi so bila napačna.

Verjetno bi naleteli na podobna mnenja pri vseh obiskovalcih Solčave, če bi še druge povprašali. Skratka, ta mnenja so lahko napotek za bodoče delo turističnih delavcev in hkrati zagotovilo, da bo v danih prilikah prihajalo v Solčavo vedno dovolj hvaležnih obiskovalcev.

Igralci RK Ormož in ŠD Raduha po končani tekmi

Marljivi športniki

V športnem društvu „Raduha“ Luče je bilo v decembru 1982 izvoljeno novo vodstvo, ki nadaljuje s svojim aktivnim delom. V delo športnega društva ni vključena samo športno-rekreacijska dejavnost, ampak se člani društva tudi aktivno vključujejo v ostale dejavnosti v KS Luče (delegacije, DPO in organe KS). Sodeluje pa tudi z ostalimi društvi. Zato je čutili med krajani Luč vse več zanimanja in razumevanja za rekreacijo. Velikega pomena je rokometno igrišče, ki v zadnjem času dobiva pravo podobo urejenega športnega objekta in na svojo površino privablja vse več ljubiteljev rekreacije in športa nasploh. Zanimajo se celo rokometne ekipe iz drugih občin, ki ugotavljajo, da so v Lučah dani vsi pogoji za dobre priprave ekip, vse to pa je povezano tudi z razvojem turizma v KS.

Vsekakor pa je še vedno potrebno na prvem mestu omeniti udeležbo članov društva na raznih tekmovalnih in njihovem uspehu oz. neuspehu.

Ena izmed najmočnejših sekcij v okviru ŠD je vsekakor rokometna, kar je vidno tudi po rezultatih. Ekipe iz Luč je občinski prvak za leto 1982. Tesno sodeluje z RK Ormož že nekaj let in je z njimi v letošnjem letu že odigrala prijateljsko tekmo, rokometiški iz Ormoža pa so obiskovali 7. 8. 1982, ko je bila odigrana prijateljska tekma v okviru turistične prireditve „Lučki dan“. Najbolj množična sekcija pa je

nogometna. V okviru KS nogometiški tekmujejo v malem nogometu v takozvani TRIM-ligi. Sodeluje šest ekip, razdeljenih pa so takole: Luče veterani, Luče mladi, Struge veterani, Struge mladi, Podvolovljek in gasilci. Treba je poudariti, da s tem raste kvaliteta malega nogometa v Lučah, kar je pokazalo lansko občinsko prvenstvo, ko je ekipa zasedla 2. mesto.

Ob dnevu vstaje slovenskega naroda je ŠD organiziralo turnir v malem nogometu. Sodelovalo je sedem ekip. Med ekipami iz Luč še ekipe Solčave, JLA-karavla Savinjski partizan iz Logarske doline in JLA-karavla Strelčev vrh. Največ je pokazala ekipa JLA-Strelčev vrh, ki je po izredni igri premagala vse nasprotnike in osvojila 1. mesto in pokal ŠD „Raduha“. Društvo pa je aktivno tudi v ostalih dejavnostih. Izredna množičnost se kaže v kegljanju. Ko je organizirano prvenstvo Luč, sodeluje tudi do 80 kegljačev.

Organizirano je bilo tudi tekmovalništvo v šahu. Ekipa društva so sodelovale tudi na ostalih organiziranih občinskih prvenstvih. V košarki je ekipa osvojila 2. mesto.

Društvo je organiziralo nekaj množičnih TRIM akcij. Predvsem je bila zanimiva za udeležence TRIM-plovanje v bazenu Titovo Velenje.

To je le nekaj o delu in aktivnosti ŠD „Raduha“ Luče, ki si želi tudi v bodoče aktivnega dela.

Koristno in prijetno

Lastniki gozdov, kooperanti TOK se vsako leto zberejo na Ljubnem. Tako se med seboj spoznajo, izmenjajo izkušnje v gospodarjenju z gozdovi in se dogovorijo o sodelovanju v okviru TOK GG Nazarje.

Ko so se letos zbrali na Kolnečevem jih je pozdravil delavec TOK GG Nazarje Janez Marovič, na kar so pričeli z dobro pripravljenim sporedom. Pripravili so ga sami in sami so

ga tudi predstavili. Brali so svoje pesmi, bodice in druge duhovite spise. Pa tudi za veselje del so sami poskrbeli. Veliko smeha je bilo ob krstu novega lesnega manipulantu, ki je ob tej priliki dobil izredno pomembne napotke za svoje delo.

Takšna srečanja so spodbuda za dobro sodelovanje kooperantov, saj se ti le redko srečujejo v tako velikem številu.

Radmirje dobro obiskano

Zakladnica v Radmirju privlači mnoge obiskovalce naše doline, saj gre za izjemen kulturni spomenik. Še več pa bi lahko bilo obiskovalcev, če bi turistična ponudba bolj natančno vključevala to znamenitost in jo znala ustrezno ponuditi, meni župnik Jože Vratnar. Glas o lepoti za zdaj še bolj kroži od ust do ust, pa vendar so že ob tem veliki uspehi. Največ je domnevno pripomogla oddaja TV Beograd o dolini, da sedaj prihajajo številni gostje iz južnih republik. Ti radi poudarjajo, da so o Radmirju bili prav preko Kovačičeve oddaje seznanjeni. Tudi v verskem tisku je bilo zadnje čase

veliko pisanega o Radmirju in njegovi zakladnici. Manj pa se piše v ostalem časopisu o tem biseru naše doline.

Največ skupin pripelje v Radmirje celjski Izletnik, medtem ko ostale slovenske turistične poslovalnice ne vključujejo v svoj spored tudi Radmirja. Jože Vratnar ocenjuje, da je letos obiskalo zakladnico že preko 70 avtobusov, mnogo je tujcev, veliko pa je tudi naših ljudi. Obisk v celoti pa se ocenjuje na kakih 15.000, seveda jih bo proti jeseni še mnogo prišlo, tako je spričo skromne propagandne dejavnosti obisk zakladnice dober.

Zlata poroka v Florjanu

Jože in Ivana Čepak iz Florjana 27. sta slavila zlato poroko. Na dan slavlja sta pripovedovala o dolgih desetletjih skupnega življenja in povedala kako sta se pred 54 leti spoznala ter se po dveh letih poznanstva poročila. V segavih pripovedovanjih ni manjkalo zgodbe o njuni poroki, kako so bočki fantje zastoj čakali za šrango, ki so jo gostje spretno obšli. Spomini sežejo v čase hudega in dobrega, vendar sta kljub letom čila in veselo dočakala

ta lepi dan! Zaninivo, Jože si je marsikateri dinar prislužil z urarstvom, ki se ga je v rani mladosti naučil, saj je bilo življenje neizprosno, živeti pa je bilo treba. Tako je poznan kot urar že kar preko 65 let!

Rada poudariti, da je zadovoljstvo največje bogastvo na svetu. Bila sta zadovoljna tudi s trdim delom in nista nikdar zapadla malodušju. Ko sta obkrožena od svojcev slavila nista skrivala sreče in veselja.

Mozirje vabi

V počastitev 650 letnice trških pravic Mozirje bodo številne prireditve na katere vabimo občane!

Petek 3. septembra 1982:
ob 15. uri postavljanje mlaja v Savinjskem gaju — ob 18. uri pričetek pečenja vola na raznju ob glasbi za ples, poskusni koncert domačih pevcev na ribniku

Sobota 4. septembra 1982:
ob 8. uri otvoritev narodopisne razstave v Savinjskem gaju — ob 9. uri otvoritev razstave ptic v dvorani doma TVD Partizan v Mozirju — ob 15. uri šaljiva nogometna tekma — ob 16. uri prijateljska nogometna tekma Elktroj: Rudar (Zenica) — ob 19,30 uri koncert na splavu ribnika sodelujejo Koroški oktet, mozirski pevski zbor, Šmihelski fantje in tamburaši — od 21. ure dalje rajanje v Savinjskem gaju

Nedelja 5. septembra 1982:
ob 9. uri promenačni koncert godbe na pihala na trgu — ob 10. uri cvetlična povorka — ob 11. uri odkritje spominskega obeležja VOS v Savinjskem gaju — od 13. ure dalje zabava s plesom in petjem

Posebnosti prireditev: V soboto popoldne in nedeljo ves dan se boste lahko vozili v konjeniškem taksiju! Pristna kmečka jedila vam bodo pripravile žene zadrutnice in mladi zadrutniki, v kmečki hiši gaja bodo delale predice in igralci citraši, kovaška opravila po staro boste lahko videli v kovačnici, tudi mletje žita in tkanje platna.

Pridite v Mozirje, ne bo vam dolgčas, pa tudi ne žal!

Utrinki iz Luč

ŠTEVILNI GOSTJE so tudi letos obiskali Luče in se tam dobro počutili. Turistični delavci so se povezali z delovno organizacijo Uljanik iz Pulja, ki načrtno pošilja sem na oddih svoje delavce. S številom gostov so v Lučah zadovoljni in v dogovorih so z delovno organizacijo časopisa Vjestnik iz Zagreba zaradi obiska njihovih delavcev v zimskem času. Tako so obeti turističnih obiskov dobri skozi vse leto.

SLABA OSKRBA v trgovinah je edino o čemer gostje govorijo kritično. Poleg slabe ponudbe običajnih jedil še manjka sadja, ki si ga turisti zelo želijo. Če pa že pride in je na policah, potem je kakovost zelo slaba. Potrebno bo torej v bodoče tudi preskoro izboljšati, če bomo hoteli biti uspešni v turistični ponudbi.

LUČKI GASILCI IN DEŽ. Malo za šalo, pravijo namreč, da bi lahko tam kjer trpijo sušo poklicali na pomoč lučke gasilce, saj jim ob njihovih prireditvah vedno pomagaja dež...

ORGELJSKI KONCERT. Lučka cerkev je dobila nove, sodobne

orglje. Stare so bile dotrajane, pa so naročili pri mojstru Jenku iz Ljubljane nove, ki imajo 19 registrov in dva manuala ter preko 1200 piščali. So torej res primerne za orgeljske koncerte. Prvi je bil na predvečer luškega dne. Verjetno bomo kdaj lahko poslušali koncert Arničevih skladb, morda bi takšne prireditve v spomin rojaka bile lahko dobra in stalna kulturna ponudba v Lučah.

PLANINSKO DRUŠTVO IN MLADI. Planinci so že večkrat dokazali prizadevnost in voljo do sodelovanja. Veliko delajo z mladimi, saj se zavedajo, da je vložen trud lahko obilo poplačan. Imeli so tudi pionirsko planinsko šolo. Predavanja so bila v zadrutni dvorani, šolo pa je vodila Vera Voler. Predavali so domači planinski delavci kot Peter Jež, dr. Anton Zuntar in drugi. PD je poslalo na tečaj dva člana in sicer Vero Voler ter Jožeta Kakrja iz Podveže. Ta dva naj bi prenašala pridobljeno znanje na mlade. Ob zaključku šole so dobili priznanje Planinske zveze Slovenije in posebne značke.

Odred savinjskih partizanov

Odred „Savinjskih partizanov“, ki ga sestavljajo čete iz Rečice, Mozirja in Nazarja, je imel izredno skupščino koncem maja, kjer je bilo izvoljeno tudi novo vodstvo odreda. Ker nam je ostalo nekaj nerešenih nalog, zadožili pa smo se tudi za nove naloge, smo trenutno zelo angažirani. Najbolj zahtevna naloga je organizacija taborjenja, ki je pred nami. Taborili bomo v Kaštel Kambelovcu pri Splitu. Pridružili pa se nam bodo verjetno tudi otroci naših zdomevc iz Münchna.

Pred nami pa je tudi še oblikovanje sveta odreda, za kar je zadolžena nova odredova uprava.

Z novim šolskim letom, to je v septembru pa se bo opravi vpis v taborniško organizacijo vseh dosedanjih članov kot tudi tistih, ki se bodo želeli vključiti v organizacijo. Upamo, da bomo do takrat uspeli zagotoviti tudi mentorstvo v Mozirju in Rečici, vključiti pa tudi najmlajše iz vrta v Mozirju in v Rečici.

Nalog in zadožitev je precej upamo pa, da jih bomo skupno in z razumevanjem ostalih organizacij oziroma ustanov, predvsem pa z veliko dobre volje in veselja za delo v taborniški organizaciji uspešno reševali.

ANA PEČNIK

Čestitamo!

Planinci meddruštvenega odbora Savinjskega čestitajo Krajevni organizaciji ZZZB NOV Ljubno ob Savinji za prejeto visoko priznanje PLAKETO ZVEZNEGA ODBORA ZZZB NOB JUGOSLAVIJE.

Priznanje je dokaz, da ni ostalo brez odmeva bogato delo, ki ga je organizacija opravila v preteklem obdobju. Spomnimo se samo dejstva, da so člani ZZZB NOV Ljubno skupno s planinci obudili spomin na Bolnico Celje, da vsako leto popeljejo mladino

k temu pomembnemu pomniku naše revolucije. Prepričani smo, da bodo kmalu obnovljeni objekti bolnišnice, da bo kmalu mimo bolnišnice speljana spominska pot XIV divizije.

Delo organizacije je bogato in prepričani smo, da se bomo lahko pri našem delu tudi v bodoče naslonili na članstvo te organizacije, kot smo se lahko dosedaj, da bomo tudi v bodoče skupno popeljali mladino po poteh revolucije.

ADI VIDMAJER

Na Ljubnem pestro

Že 22. flosarski bal je uspel. Ni pogost pojav, da bi se neka prireditev tako priljubila kot se je flosarska na Ljubnem. Seveda so k temu pripomogli mnogi prizadevni turistični in javni delavci kraja. Povezanost vseh delavnikov v krajevni skupnosti je torej vidna v uspehu dosedanjih prireditev.

Letos so imeli spet pester spored prireditev, ki so potekale skozi 4 dni. Tekmovanje paraplegikov, likovna razstava, odbojarski turnir, večer folklorne in domačih pesmi, koncert godbe na pihala, nogometna tekma za pokal flosarja ter nedeljske zaključne točke sporeda, spreved skozi kraj, udiranja flosa ter vožnja z njim, seveda pa še običajni flosarski krst. Res bogato in pestro je bilo tiste dni na Ljubnem, da pa za to dolgoletno prireditev vedo blizu in daleč pa so dokazali številni obiskovalci.

Pokroviteljstvo nad letošnjim flosarskim balom so prevzele

delovne organizacije Glin Nazarje, GG Nazarje in Nivo Celje. Sicer pa so sodelovale tudi OZD z Ljubnega.

Ob vsem tem ne kaže prezreti, da so se dogovorili nameniti ves čisti del na balu prislužene denarja za krajevni vodovod, zato je vodovodni odbor pri KS Ljubno s tem pridobil pomembna sredstva.

Letos so izbrali najbolj vestnega turista z osebi dr. Ivana Horvata iz Zagreba. Med flosarji pa so ugotovili najstarejšega še aktivnega Maksa Juvana.

Turistični delavci ne morejo mimo ugotovitve, da je na sploh premalo volje za delo v društveni dejavnosti. Bile so težave pri pripravi, vendar pa so se dobro vključila društva in delovne organizacije, kot Kovinarstvo, ki je zagotovilo sodelovanje KUD Šentanelski pauri z Raven na Koroškem. Njihov prispevek k sobotni prireditvi je bil nedvomno največji.

Niso vsi delali . . .

Na svečani seji ob 100 letnici gasilskega društva Rečica ob Savinji je pozorni poslušalec lahko opazil v poročilu ugotovitev, da so se vsi gasilci, člani društva obvezali za osebno delo pri gradnji gasilskega doma, da pa nekateri te besede niso držali, drugi pa so vložili toliko svojega dela v skupna prizadevanja, da izzveni kar neverjetno, ko slišimo številke . . . Je že tako, da so povsod potrebni navdušenci, ki poskrbijo za delo društev, saj to ni le posebnost gasilcev!

Ti so še med najdejavnějšími. V krajih, kjer je dovolj ljudi, ki

bi z malo volje lahko pripomogli k skupnim uspehom je ta ugotovitev že kar običajna! Skupni imenovalec — premalo živimo s svojim krajem!

Gasilci so pripravili obsežen zgodovinski opis dela in razvoja društva v teh sto letih obstoja. O tem smo že pisali, vendar pa kaže vsemu še dodati, da so bili od ustanovitve na čelu društva tile predsedniki: Franjo Majer, Tišler, Franc Štiglic, Zdravko Deleja, Anton Štrucelj, Ivan Senica, Ivan Piki, Alojz Jeraj—Slatinšek, Alojz Jeraj—Frešar, Viktor Rosenstein, Jože Furst, Zdravko Fedran, Franc Zvir in Franc Pahovnik.

Lučki dan

Turistična prireditev, ki so jo 13. pripravili v Lučah je tudi letos bila uspešna in kar je pomembno, privabila je v kraj številne obiskovalce. Domači šahisti so igrali z velemojstrom Parmom, v šoli sta razstavljala slikarja Liza Lik z Ljubnega in Marjan Vodišek iz Titovega Veleznja, razstavljena pa so bila tudi domača ročna dela. Pomerili so se v roketu in v gozdarskih veščinah. Za vsakogar nekaj, bi dejali!

Pričakovanja pa je uresničila povorka. Med udeleženci so ugajali posebno še gasilci, ki so želeli prikazati svoje delovanje pred dolgimi

leti. Pa tudi sicer ni manjkalo očesne paše. Tudi tokrat je bilo opaziti sodelovanje raznih društev v kraju.

Na zabaviščnem prostoru so najprej pozdravili številne goste domači pevci s starimi pesmimi, Peter Jež pa, ki je napovedoval je zagotovil, da so te pesmi prepevali v Lučah pred več kot sto leti, da pa še nekaj teh pevcev nastopa . . . Ni kaj šala na mestu! Vsemu je sledilo veselo vzdušje, pa čeprav je grozil dež, je tudi letošnji lučki dan lepo potekal.

Posebno je presenetila družina Holandcev, naših gostov s svojim nastopom.

Menina vabi!

Planinsko društvo Gornji grad je z velikimi naporii uredilo svojo postojanko na Menini.

Oskrbnik doma Anton Janež nam je povedal, da je letošnji julij privabil na Menino mnogo obiskovalcev, saj so imeli vse postelje zasedene. Največ jih prihaja iz Ljubljane. Ljubitelji planinskega sveta spoznavajo lepote krajine, ki je v tem predelu še posebno pestra. Lepi sprehodi v mirnem planinskem okolju so mikavni, planina je namreč dolga kakih 15 km in široka 6 km. Na samem vrhu (Vivodni 1508 m) je razgledni stolp. Že daleč znana podzemna jama Jespa (ledena jama) je prava naravna posebnost. Lepo je tudi jezero Biba. Če k temu dodamo, da se pase na planini več stoglavna čreda govedi in ovac, potem je slika popolna. Slednje pomeni tudi, da je mogoče dobiti ob vsakem času dobro planinsko kisl mleko. Za pašo in planšarjio skrbi

pašniška skupnost Gornji grad. Pred nedavnim je bila na planini skupina kitajskih obiskovalcev, ki so si ogledali blizu ležečo postajo radioamaterjev iz Domžal. Dostop na Menino je mogoč tudi s prevoznimi sredstvi, saj sta speljani cesti iz dveh strani in sicer iz Bočne in iz Tuhijske doline. Seveda pa je več planinskih poti, ki pripeljejo človeka v to okolje.

Prizadevni planinci so posodobili kitajskih obiskovalcev doma, sedaj pa dograjujejo še 4 sobe. Vse to omogoča tudi zimsko življenje na planini. Vsako leto imajo z mladimi zimске planinske tečaje. Tudi za ljubitelje smučanja je primerno na Menini. Oskrbnik Janež ne pozabi poudariti velike zasluge za obnovu doma, ki jih gre pripisati Antonu Zupancu in pobudniku dela z mladimi Francu Pahovniku. Obema je uspelo pritegniti množice ljubiteljev planinstva k sodelovanju.

Kdo lahko pove kaj več?

Prosimo udeležence tečaja za AGITPROP na Ljubnem, da nam sporočijo naslove, oziroma napišejo več podrobnosti o tem. Tečaj je bil oaze v septembru 1944 v šolskem poslopju. Med predavatelji so bili V. Hafner, S. Kraigher in Pelko. Za slednjega je torej znano le partizansko ime. Verjetno so predavali še drugi. Toliko vemo o tem! Hvaležni bomo, če se boste tudi tokrat odzvali in nam pomagali s svojimi

podatki. Če so še kakšna gradiva ali slike na voljo, bi jih radi preslikali, ali pa če jih namenite arhivu Kulturne skupnosti naše občine. Baje je bil na Ljubnem tudi tečaj za sođnike ljudskih sodišč, tudi o tem bi radi kaj več zvedeli! Vsem, ki nam boste pisali že v naprej najlepša hvala! Nekaj podatkov o tečaju AGITPROP je dala Mara Topolovec, vendar bomo hvaležni še za druge podrobnosti!

Pred mimohodom gasilskih enot na Rečici je vodja parade predal raport predsedniku gasilske zveze Slovenije Branku Božiču.

Rečički gasilci slavili

Člani gasilskega društva Rečica ob Savinji so svečano proslavili 100-letnico obstoja in delovanja društva, skupaj z njimi pa je slavila vsa krajevna skupnost. Tudi ta jubilej so praznovali z izjemno delovno zmago, saj so na sobotni slovesnosti izročili namenu sodoben in prostoren dom, ki so ga zgradili skoraj dobesedno s svojim lastnim delom in pri tem ogromno prihranili. Zelo velika je seveda tudi mera pomoči tukajšnjih prebivalcev in organizacij združenega dela. Dom morajo sicer še opremiti, doslej pa so porabili 4 milijone in 780.000 dinarjev sredstev, pri čemer velja poudariti, da je samo njihovo prostovoljno delo skupaj s prispevki krajanov doseglo milijon in 960.000 tisoč dinarjev.

Sobotno slavo so pričeli s svečano sejo na kateri so se zbrali predstavniki številnih sosednjih društev, predsednik Gasilske zveze Slovenije Branko Božič, general Ivan Dolničar, predstavniki skupščine občine, krajevne skupnosti in drugi. Pregledali in ocenili so stoletno delovanje društva in podelili vrsto republiških, občinskih ter društvenih odlikovanj in priznanj. Društvo je prejelo posebno priznanje republiške gasilske zveze, udeleženci na seji pa so navdušeno pozdravili Franca Gomirška, ki je prejel plaketo gasilskega veterana za svoje 60-letno delo v gasilski organizaciji.

Seji je sledila svečana povorka skozi Rečico do novega doma. Na

sklepni slovesnosti je predsednik Gasilske zveze Slovenije Branko Božič spregovoril o pomenu gasilstva, predsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik je med drugim dejal, da bodo morali rečički gasilci letošnjo zaslužno nagrado občine Mozirje podeliti z vsemi krajanii, ki jim nesebično pomagajo, predsednik občinske gasilske zveze Franc Hriberšek pa je v svoji čestitki poudaril, da je otvoritev doma velik dogodek za vso krajevno skupnost, saj bo služil tudi številnim drugim potrebam. Otvoritveni trak je prerezal Vili Marolt st.

Sicer pa so rečički gasilci že v petek odprli razstavo slikarskih del in pregledno razstavo gasilske opreme, zatem pa pripravili še slovesnost s kulturnim programom. V soboto dopoldne je bilo na Rečici še tekmovalje v streljanju z malokalibrsko puško s katerim so prav tako počastili 100-letnico domačega gasilskega društva. Ekipo so bili prvi strelci iz Mozirja in se uvrstili tudi na prva tri mesta v posamični konkurenci. Prvi je bil Drago Poličnik, ki je nastreljal 79 krogov, drugi je bil Vinko Matjaž (77), tretji pa Franc Grobelnik (47). Pograjati velja ostale osnovne strelske organizacije in sekcije, ki na to tekmovalje kljub pravočasnim pripravam niso nastopile. Tekmovanja so se namreč udeležile le ekipe iz Mozirja, Gornjega grada in Rečice.

J. P.

Čebelarški praznik v Gornjem gradu

Turistični delavci Gornjega grada so pripravili sedaj že tradicionalni čebelarški praznik z raznolikim sporedom. Že v soboto so se pomerili v šahu, sodelovalo je dvajset domačih igralcev proti velemojstru Albinu Planincu. Zanimiva je bila športna prireditev, rokometno tekmovalje v katerem je šlo za pokal Turističnega društva Gornji grad. Ker so domači igralci zmagovali so dobili pokal v trajno last.

V Gornjem gradu smo že kar navajeni, da nas presenetijo z domiselnimi razstavami. Tokrat so v združenem domu pripravili lepo zbirko starega orodja in zraven prikazali še dosežke domačih delovnih organizacij. Posebno pomembno je bilo tekmovalje čebelarških krožkov osnovnih šol. Vzgoja mladih čebelarjev je za razvoj te važne kmetijske panoge še kako potrebna.

Zato je razveseljivo, da so prišli mladi čebelarji iz šol Mozirje in Gornji grad. Tekmovalnega duha ni manjkalo, vendar so v končnem izidu delili zmago med 4 nastopajoče skupine. Za razvedrilo med samim tekmovaljem so poskrbeli domači šolarji, ki so pripravili kulturni spored.

Turistično društvo tudi tokrat ni pozabilo tistih krajanov, ki skrbijo za lepo okolje, podelili so jim priznanja.

Smeha ni manjkalo ob vlečenju vrvi! Med prikazom sodobnih plesov je sodelovalo 12 plesnih parov, kar je bilo predvsem za mlajše gledalce privlačno. Trditev o pestrem sporedu čebelarškega praznika v Gornjem gradu je obveljala med obiskovalci prireditve, čeprav je tudi letos vreme nekoliko ponagajalo.

Na Toničevi hiši so odkrili ploščo

Pozno, vendar pa ne prepozno so odkrili spominsko obeležje na Toničevi hiši v Nazarjah, ki priča o tem, da je tam bil oktobra 1941 ustanovljen prvi odbor OF za Nazarje in okolico.

V hiši je bila tiste čase gostilna. V njej so se od samega začetka okupacije začeli zbirati ljudje, ki niso klonili pod težo pritiska in so zaupali v lastne sile. Zavedali so se, da brez dobre organizacije ne bo šlo, zato so tudi ustanovili odbor OF, ki naj bi zanesel iskro upora v tem delu doline.

Pred samo slovesnostjo se je zbralo mnogo ljudi, med njimi tudi nekateri redki preživeli člani prvega odbora. Ploščo pa je odkril spomeničar in udeleženec prvega sestanka OF v Nazarjah Jože Planovšek. Za kulturni spored so poskrbeli domači kulturni delavci. Po odkritju so se zbrani nekdanji borci in aktivisti tega območja v prisrčnem pogovoru spominjali časov začetka osvo-

bodilnega gibanja v Nazarjah in v dolini.

Anton Remic—Škrjanc sekretar prvega odbora OF v Nazarjah. Nemci so ga ujeli pri Taboru in ustrelili v Mariboru 2. 10. 1942

Upravičeno zaskrbljeni

Stanovanci upokojskih blokov Mozirje 273 in 275 smo se že sredi julija zbrali, da bi se pogovorili o bodočem reševanju ogrevanja naših stanovanj. Večina od nas je že ostarelih, mnogi so bolni, med nami je tudi več borcev NOV, nekateri so tudi invalidi. Razumljivo je, da smo zaskrbljeni, kako bo z možnostmi ogrevanja stanovanj spričo hudega pomanjkanja gorilnega olja ter vse višjih cen, saj smo že v preteklem hladnem obdobju ostali po več tednov brez kurjave, ker ni bilo gorilnega olja.

Če pa smo ga dobili, je bilo treba peč preko dneva zaradi varčevanja večkrat tudi izkjučiti, tako da smo imeli gorivo predvsem za jutranji in večerni čas. Oba bloka imata urejeno skupno centralno ogrevanje, januarja 1983 pa bo na to priključen še tretji blok, ki je v izgradnji. To pa bo stanje še dodatno poslabšalo. Niti za centralno, niti za ureditev individualnega ogrevanja stano-

vanj na trda goriva ni možnosti, saj v nobenem bloku ni za premog ali drva primernih prostorov, teh nima niti nov blok, ki je v izgradnji. Zaradi visokih stroškov ter pomanjkanja električne energije za večino od nas tudi električno ogrevanje ne pride v poštev. Mnogi, ki imajo nizke prejemke, so še dodatno zaskrbljeni nad vse višjimi vzdrževalnimi stroški, ki jih terja bivanje v stanovanjskih blokih, posebno še, če poleg tega v svojih stanovanjih zmrzujejo.

Ker je to hudo problem, ki ga v okviru hišnih svetov ter zborov stanovalec nikakor ne bomo mogli rešiti, bomo koncem avgusta sklicali ponoven sestanek, na katerega bomo povabili vse, ki bi nam lahko pomagali — če že ne rešiti — pa vsaj omiliti problem ogrevanja naših stanovanj.

Hišna sveta stanovanskih blokov Mozirje 273 in Mozirje 275

Doma narejeni strešniki

Nič posebnega, bi kdo dejal. Vendar pa je kljub temu zanimivo, kako so si naši ljudje pomagali iz zagat.

Pred prvo svetovno vojno je bilo mnogo poslopij po naših vaseh pokritih s slamo ali pa s škodljivimi. Seveda je to predstavljalo veliko nevarnost v primeru požara. Ljudje so zato in tudi zaradi posodabljanja pričeli iskati druge vrste strešne kritine.

V Šmihelu so Plešniki, že leta 1914 naročili na Dunaju poseben stroj za izdelovanje betonske strešne opeke in seveda tudi slemenjakov. Ze tretji rod danes dela na tem stroju. Seveda pa je posebno po drugi vojni, ko je bilo mnogo poslopij požganih odigral pomembno vlogo. V marsikateri vasi so z njim izdelali potrebno strešno opeko.

Plešniki so pomagali kjer so mogli in stroj je potoval iz kraja v kraj.

Sedanji gospodar Jože Jevšnik si je zgradil novo stanovanjsko poslopje in ga pokrtil z doma narejeno opeko. Našli smo ga sredi dela, pravzaprav delala je vsa družina. Oče pri stroju, mladi pa so stregli in pripravljali beton. Delovni postopek je dokaj enostaven in še kar hitro gre. Dnevno naredijo kakih 300 kosov in še slemenjake. Glavno in najbolj zahtevno delo je na samem stroju, ki je v bistvu zelo enostaven. Svežo opeko s podložki vred sušijo v lesah.

Stroj je star, vendar pa se na njemu usposablja že četrti rod. Ni znano koliko opek je bilo z njim narejenih, gotovo pa se mnogokje najde opeka, ki je bila na tak način ročno narejena.

Jubilej gasilcev v Lučah

V kraju so že leta 1894 nabavili ročno brizgalno, saj so se povsod takrat pojavile težnje po obrambi pred ognjeno ujmio, vendar pa so društvo ustanovili šele leta 1912, že leto kasneje pa so postavili svoj dom. Prvi predsednik je bil Vinko Hočevar, od ustanoviteljev pa še danes živi Anton Breznik—Ramše. V letu 1933 so pristopili k prenovi društva, ki ga je vodil učitelj Ludvik Mašat, leto kasneje so naročili prvo motorno brizgalno, medtem ko so prapor dobili leta 1937. Ko je povoden požar dovala skromen dom, so sklenili postaviti novega in zagotoviti v njem dvorano. Kraj namreč ni imel ustreznega prostora za kulturne prireditve, ki so se v glavnem pripravljale v stari šoli. Z gradnjo so pričeli 1940. leta, potem ko so sami naredili zidake in pripravili potreben gradbeni material. Gradil je mojster Golob iz Ljubljane, tesarska dela pa je opravil Deleja iz Mozirja. Stavba je bila gotova 1941. leta na pragu vojne. Mnogo gasilcev je odšlo med borce, zato društvo med vojno ni delovalo. Takoj po osvoboditvi je

prevzel krmilo društva Albin Breznik, vključilo se je mnogo novih članov in gasilska dejavnost je spet oživela. 1954. leta so dozidali prizidek k domu. Naslednja leta so pomenila stalno rast gasilskega društva v Lučah, ki se je posebno dejavno vključevalo v vse naloge obnove po vojni in večjih del v času elektrifikacije.

Vreme je lučkim gasilcem kar dvakrat hudo zagodlo, zato niso mogli uresničiti sporeda, ki so ga pripravili za svojo sedemdesetletnico. Vendar so slovesno podelitev odličij opravili. Ob tej priliki jim je čestital predsednik SO Mozirje Alojz Plaznik, v imenu KS Luče pa je slovesnost pozdravil Martin Pahovnik.

Gasilska odličja so prejeli: Drštvo Luče, Janez Prepadnik, Albin Rihar, Alojz Hudobrennik, Zvonko Breznik, Ivan Krivec, Silvester Metulj, Branko Klepac in Bogomir Supin. Za dolgoletno sodelovanje pa so prejeli: Plaketo za 70 let Anton Breznik—Remše, priznanja pa je dobilo 65 gasilcev.

Mozirski upokojsenci so obiskali nov počitniški dom upokojsencev v Izoli. Kar dva avtobusa jih je bilo in vsi so zatrjevali, da si podobnih izletov še želijo. Prizadevno mozirsko društvo bo njihovo željo najbrž kmalu uresničilo.

Pred 40 leti

Letos je minilo 40 let od ustanovitve II. grupe odredov NOV. Ker so nekatere teh enot v naših krajih delovale več ali manj od samega začetka vstaje bomo iz knjige Ivana Ferleža Druga grupa odredov ponatisnili del vsebine, ki obravnava ustanovitev na Kremenjaku.

Slovesno ustanovitev II. grupe odredov je štab grupe združil s proslavo 1. maja. Tega dne dopoldne so v taborišču na Kremenjku sklicali zbor vseh enot. Po uvodnem govoru političnega komisarja grupe o pomenu delavskega praznika 1. maja in po obrazložitvi, da se bo 1. štajerska partizanska brigada zaradi novih nalog preoblikovala v II. grupo odredov, so razvili bojno zastavo II. grupe odredov, ki jo je poslalo glavno poveljstvo kot priznaje za dosežene uspehe v izgradnji enote in v bojih proti sovražniku. Zbranim borcev so potem sporočili sestav odredov, sestav štaba grupe, štabov odredov in štabov bataljonov. Oblikovali so še en bataljon.

V savinjskem odredu je 1. bataljon postal bataljon, ki je bil ustanovljen istega dne, 2. bataljon pa 3. bataljon 1. štajerske partizanske brigade. V pohorski odred so določili 2. bataljon brigade, 1. bataljon brigade, ki je bil že na Štajerskem, pa niso vključili v noben odred.

Štab grupe je sklenil, naj ta bataljon do prihoda grupe na Štajersko deluje samostojno, nakar bodo njegove borce, kot dobre poznavalce terena, enakomerno razdelili med druge bataljone. V vsak odred so razporedili tudi po en strojnični vod. Ker glavno poveljstvo še ni odobrilo predloga štaba grupe za imenovanje novih štabov odredov in bataljonov, so poveljstva teh enot postavili le začasno.

Vodstvo savinjskega odreda je prevzel dotedanji komandant 2. bataljona brigade Alojz Kolman—Marok, za političnega komisarja Boris Čizmek—Bor.

Za komandanta 1. bataljona tega odreda je bil predviden Rudi Knez—Silas, komandant 1. štajerskega bataljona, začasno pa je to dolžnost prevzel komandir 1. čete 3. bataljona Janko Stariha—Janko, dolžnost političnega komisarja pa Jože Babič—Vojteh, politični komisar 3. bataljona. Za komandanta 2. bataljona savinjskega odreda so postavili Franca Mazovca—Rista, komandanta 3. bataljona, za političnega komisarja pa začasno Jožeta Meniha—Rajka, političnega komisarja 2. čete 3. bataljona. Štab pohorskega odreda sta sestavljala Zdravko Terpin—Zdravko kot komandant in Adolf Kolar—Zvone, komandir in politični komisar 3. čete 3. bataljona. S predlogom se je glavno poveljstvo strinjalo in ga je kasneje tudi potrdilo. Ker so pred

prvim poskusom pohoda čez Savo ustanovili še 3. bataljon savinjskega odreda, je bilo treba tudi ta sestav takrat nekoliko spremeniti.

Komandni del štaba grupe se ni v ničemer spremenil, ker se je dotedanji štab 1. štajerske partizanske brigade samo preimenoval v štab II. grupe odredov. Okrepli so ga z grupnim obveščevalcem in grupnim intendantom, postavili pa tudi novega grupnega zdravnika dr. Rudolfa Obračuna—Cedriha.

Pod neposredno vodstvo štaba grupe je spadal tudi radio—telefonski vod. Namestnik komandanta grupe pa je hkrati s to dolžnostjo opravljal tudi delo partijskega sekretarja grupe. Ob reorganizaciji se je spremenila tudi dotedanja oblika partijske organizacije. Bataljonske sekretarje so postavili za namestnike političnih komisarjev bataljonov. Tudi odredni in bataljonski štabi so odslej imeli obveščevalce. Intendantsko službo so organizirali samo v četah.

Čete so pogosto po več dni same delovale na terenu in jim je bil intendant potreben, kadar pa so nastopale skupaj kot bataljon, je dolžnost, bataljonskega intendanta opravljal eden od intendantov čet.

Notranjo organizacijo enot je štab II. grupe izvedel na lastno pobudo in jo je prilagodil operativnim potrebam. Z uvedbo obveščevalne in intendantske službe v nižjih enotah, kakor tudi s postavitvijo namestnikov političnih komisarjev v bataljone, je delo vsebinsko razdelil ter s tem omogočil komandantom in političnim komisarjem, da so se lahko bolj posvetili lastni izgradnji in vodenju podrejenih enot, kakor tudi boljši vojaški in politični vzgoji borcev. S tako notranjo ureditvijo enot II. grupe se je glavno poveljstvo v celoti strinjalo in jo je potrdilo.

Vendar je z ustanovitvijo II. grupe odredov 1. štajerska partizanska brigada dejansko spremenila le svoje ime. Organizacijsko se je še bolj okrepila, saj je dosegla boljšo organizacijo dela, hkrati pa je še naprej zadržala vse značilnosti dobro organizirane in manevrske sposobne operative enote na stopnji udarne brigade. Taka je ostala ves čas, dokler se je premikala in borila na operativnih področjih III. in I. grupe odredov do prihoda na Štajersko. Ko se je brigada preimenovala v II. grupo odredov, se njena notranja ureditev in operativna sposobnost nista spremenili. Od drugih grup odredov se je razlikovala v tem, da je nastopala še naprej na brigadni način, da ni bila vezana na ozemlje, kjer je nastala. To je bila trenutno edina enota v Sloveniji, ki je bila sposobna izvrševati tudi zahtevnejše operative naloge.

Sprevod v Lučah je bil zelo pester. Na sliki požrtvovalne krajanke, ki so pomagale na prireditvi Lučki dan

Spominski pohod

Občinska konferenca ZSMS Mozirje organizira v dneh od 10. do 12. septembra 1982 5. pohod „Po poteh partizanske sanitete na Solčavskem“ ob pomoči Komisije za ohranjanje revolucionarnih tradicij pri OO ZZB NOV Mozirje.

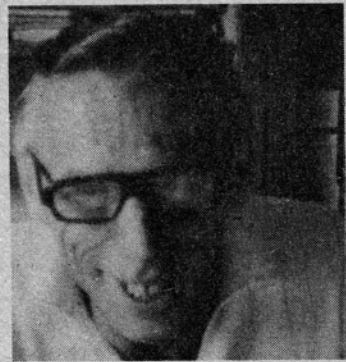
Pohod „Po poteh partizanske sanitete na Solčavskem“ pomeni v sedanjem trenutku že eno od najpomembnejših manifestacij dela mladine v občini

Mozirje. Z njim dokazujemo, da ne pozabljamo na našo nalogo negovanja revolucionarnih tradicij. Tudi letos nas bo pot vodila po gozdnih stezah Matkovega kota, Logarske doline in Robanovega kota, ki nas bodo pripeljale do skritih krajev, kjer so se v času NOB zdravili ranjeni partizani. Pohod je med drugim posvečen tudi prazniku občine Mozirje.

OK ZSMS MOZIRJE

Dobro sodelovanje z zadružniki

Naša kmetijska zadruga je glede prizadevnosti in uspehov znana daleč preko republiških meja. Seveda so težave, ki jih sproti odpravljajo, nekatere pa zaradi nemoči ne morejo. Velika skrb je redna preskrba kmetijstva z vsem potrebnim. Pa tudi tu ni večjih negotovanj med zadružniki, ki v svojo orga-

Franc Lihteneger

nizacijo verjamejo in z njo tudi tesno sodelujejo. Tako je tudi na Ljubnem!

Vodja pospeševalne službe zadrugne enote Franc Lihteneger je najprej predstavil svoje delovno območje, ki združuje Radmirje in Ljubno. Dobro pozna razmere, saj dela tu zelo prizadevno že preko 22 let! Enota skrbi za preko 260 kmetij, katerih povprečna velikost je 3,5 ha. Velike kmetije so v hribovskih predelih, mnoge od njih na izredno strmih legah, kar otežkoča obdelavo in hitrejši razvoj. Na teh gospodarstvih

redijo 615 krav, 282 telic in 150 pitancev. Razpolagajo s preko 2000 ha kmetijskih zemljišč in se zaradi pridelovalnih razmer usmerjajo v živinorejo mlečne pridelave. Morda bi tudi več pitali, če bi bile cenovne razmere urejene. Tako oddajo dnevno preko 2800 l mleka. Kmetje so dobro opremljeni, seveda pač ustrezno legam zemljišč, zato je tudi stopnja napredka različna. Veliko pozornost polagajo pašni skupnosti, ki jo imajo na 550 ha pašnikov, od teh je le 170 ha urejenih. Znale so planine Robnikova, Travniki, Kernez, Krumpačka, Ter in Stari stani. Letos se pase kakih 150 glav živine, lahko bi se jih seveda še več! Morda še podatek, da je 170 tržno usmerjenih kmetij v enoti Ljubno, ta namreč tudi pove, da gre za napredno kmetijsko območje.

Kmetje se zelo povezujejo s pospeševalno službo, pove Lihteneger in pripomni, da v enoti niso imeli večjih težav z oskrbo svojih zadružnikov. Tudi naftne suhe niso poznali, torej so tudi pri tem bili uspešni! Seveda rabi razvoj svoj čas in morda bodo še tisti, ki v težkih pogojih pridelujejo pšenico za lastno ceno tudi do 60,00 din za kilogram, kmalu sprevideli, da bo treba ubrati drugo pot in se prilagoditi z znanjem utemeljenim usmeritvam.

Določili so prostor za spomenik VOS—OF v Savinjskem gaju. Na sliki Janko Dolenc, ki bo spomenik izdelal in predsednik odbora VOS—OF za Štajersko Milan Kranjc—Brane

Razglas

Vse lastnike motornih koles — mopedov, ki jim je potekla veljavnost prometnih dovoljenj

o b v e š č a m o,

da bo redna letna registracija motornih koles — mopedov na območju občine Mozirje po naslednjem razporedu:

1. Na krajevem uradu Ljubno ob Savinji:
— torek, dne 21. 9. 1982 od 7. do 12. ure za območje KU Luče, Solčava in Ljubno ob Savinji. Tehnični pregledi bodo v garaži Oddelka milice Ljubno.
2. Na sedežu Skupščine občine Mozirje:
— sredo dne 22. 9. 1982 od 7. do 15. ure za območje KU Nazarje, Rečica ob Savinji in Mozirje.
3. Na krajevem uradu Gornji grad:
— četrtek dne 23. 9. 1982 od 7. do 12. ure za območje KU Gornji grad. Tehnični pregledi bodo v mehanični delavnici RIFELJ Antona.

V sredo bo delo na registraciji prekinjeno eno uro in to od 12. do 13. ure.

Tisti lastniki, ki ne nameravajo podaljšati registracije za tekoče leto, pa so zavezani, da vrnejo registrske tablice s predloženim prometnim dovoljenjem.

NAČELNIK ODDELKA
ZA NOTRANJE ZADEVE
Anka Sivec l. r.

delovna organizacija
montažna gradnja SMREKA
Gornji grad, p.o.

Na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja objavljamo prosta dela in naloge v delovni enoti žagalnica:

- odjemanje od strojev v žagalnici — 1 izvajalec
- dela v sortirnici žaganega lesa — 2 izvajalca

Pogoji:

- Delavec brez poklica;
- Starost nad 18 let in splošna zdravstvena sposobnost;

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Osební dohodek bodo kandidati prejeli po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Pisne ponudbe naj kandidati pošljejo v roku 8 dni po objavi v Savinjskih novicah na naslov MG „SMREKA“ Gornji grad, Komisija za delovna razmerja.

Vse prijavitelje bomo o izbiri obvestili v roku 30 dni.

GOZDNO GOSODARSTVO NAZARJE
TOK GOZDARSTVO NAZARJE

Na podlagi določil Pravilnika o delovnih razmerjih TOK gozdarstvo Nazarje komisija za delovna razmerja

o b j a v l j a
prosta dela in naloge

REFERENTA ODKUPA LESA
v enoti Luče.

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. dokončana srednja šola gozdarske ali ekonomske smeri
 2. najmanj 2 leti delovnih izkušenj
- Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s poskusno dobo 90 dni. Delavec bo v času spoznavanja objavljenih del in nalog zaposlen v enoti Nazarje (predvidoma 6 mesecev). Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov: TOK gozdarstvo Nazarje, komisija za delovna razmerja, 63331 NAZARJE. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po poteku roka za prijavo.

VVZ Mozirje razpisuje prosta dela in naloge varuhinje predšolskih otrok za določen čas s polnim delovnim časom (nadomeščanje delavke, ki je na porodniškem dopustu) v DE Nazarje.

Nastop službe je s 1. 9. 1982 in do 1. 4. 1983. Prijave pošljite na upravo VVZ Mozirje.

VEZ n. sol., MOZIRJE
TOZD Kovinarstvo
Rečica ob Savinji

Komisija za delovna razmerja

o b j a v l j a
prosta dela in naloge:

Kovinostrugar 1 izvajalec
Ključavničar 2 izvajalca
Vodoinštalater 1 izvajalec
3 NK delavce za priučitev (varilec, ključavničar)

Kandidati naj pošljejo vloge na naslov VEZ Mozirje, Mozirje 307 a, v roku 15 dni po objavi.

Zanimiv zapis iz NOB

Eden redkih preživelih borec iz prvih dni vstaje v dolini je inž. Ciril Remic-Borut. Doma iz znane Toničeve hiše v Nazarjah je sodeloval v osvobodilnem gibanju od prvega dne organizacije OF v Nazarjah. V tej zavedni družini so bili vsi v prvih vrstah odpora, zato so letos odkrili na hiši spominsko obeležje, ki prča, da je tu bila ustanovljena v oktobru 1941 prva organizacija OF. Ciril Remic nam je radevolje odstopil zapis svojih spominov na dogodke v letih 1942 in potem. Osebo je prča zanimivih dogodkov tistih nemirnih časov in prav zato je pomembno, da se o njegovih pričevanjih seznanijo širša javnost.

Med Savo in Savinjo

Piše: Ciril Remic - Borut

mitraljezom ob cesti, trdih, robustnih obrazov, ki pa so se zanimali največ za trgovine in hrano. Nek vojak je prišel preko mosta s polno čelado jaje v roki in jih nesel v graščino, kjer so jih spekli in pojedli. V spominu mi je ostalo, ko je ta vojak dejal: „Nas se ni treba bati – bojte se tistih, ki pridejo za nami!“ Čez nekaj dni so odšli, prišli pa so drugi...

Nemčurji, katerih tudi v Nazarjih ni manjkalo, so triumfali. Sčasoma smo se začeli spoznavati med seboj! Prijatelj ti je čez noč postal sovražnik! Doma smo imeli gostilno, kar je bila v tistem času posebno težka okoliščina. Prihajali so različni ljudje, s poštenimi in nepoštenimi nameni. Težko je bilo paziti na vsako besedo in vsako kretnjo. Kmalu smo prišli na „slab“ glas. Prusovski policist Lippman je stalno strašil okrog naše hiše. Novi nemški župan Krivec, se je osebno potrudil in prišel pogledati v gostilno, da res nimamo obešene spodobne Hitlerjeve slike. Wermanschafta smo se izogibali, nazadnje nas že sami niso več marali. Družba zavednih ljudi, ki smo se zbirali okrog majhne mize v gostilniški sobi ob večerih, je postala kamen spotike novim gospodarjem na Rečici. Pozno v jeseni 1941. leta je nastal v naši hiši prvi organizirani odbor OF v Nazarjih. Gonilna sila je bil V. Krč moja brata Ivan in Tone pa Keber. Prvi partizani na Dobrovljah so nam dajali polet in navdušenje. Mrznja proti okupatorjem je naraščala! Toda tudi ta ni miroval. Ob večerih smo večkrat opazili temne sence pod našimi okni. Garber in njegovi pomočniki so bili na delu! Postali smo previdnejši. Hodili smo od tedaj tudi v „parno žago“ k Uranku, tam poslušali radijska poročila in se pogovarjali. Škoberne Zora se je skrivala pri nas že dober mesec, ker je bežala radi izdaje v Senovem. V januarju 1942. l. je bila izdaja in aretacija v Mozirju. V Nazarjih so aretirali strojnega tehnika Krča, ki pa jim je še isti dan ušel iz policijske postojanke sredi Mozirja.

Dobro mi je še ostala v spominu lepa aprilsko nedelja 1941. leta, ko so se zjutraj prikazali vijolice s pošastnim hitlerjevim znakom na trupu in preleteli plavo pomladansko nebo nad gornjo Savinjsko dolino. Znamo sva jih opazovala na pragu hiše. Nehote sva se spogledala in obema je legla težka mora na dušo. Vprašala sva se, kaj nam bo to prineslo? Že tedaj sva zaslišala težke čase in trpljenje, katerega znanilci so se to jutro tako svobodno spreletavali na nebu nad našo prelepo zgornjo Savinjsko dolino.

Prvih nemških vojakov se spominjam, ko sem jih videl pred graščino v Nazarjih z

Do pomladi je sledilo zatišje. Takrat se je pojavil na terenu tov. Strgar in nastajali so novi odbori OF. Gestapo in njegovi domači pomagači niso mirovali. Ponovna izdaja in aretacija! Naposled se je zgodilo, kar je že dalje časa viselo v zraku. Brat Tone je zadnji hip ušel skozi okno, z Ivanom pa sva šla čez dva dni za njim, pa še Stopar Rudi – „Kitak“ in Urankar Slavko, ki sta bila pri nas. Bilo je to 6. julija 42. l. Slednji je kmalu obupal in se prijavil Nemcem. Tako nas je bežalo sedem iz hiše – pet v partizane, mama in sestra pa v ilegalo – v Avstrijo k bratu Petetu, ki se je že pred tem tja umaknil, od tam pa na Gorenjsko. Hiša je ostala prazna in postala plen Nemcev. Začelo se je novo poglavje, novo življenje!

Prišli smo zjutraj v Savinjski bataljon, ki se je ravno takrat zadrževal na Dobrovljah. Novi

ljudje, nove navade, začudenje in radovedni pogledi, še novo ime in velik ter težek revolver z dvema nabojema, ki sem ga dobil, ne da bi vedel kako z njim ravnati – vse to je naredilo na mene velik utis z mešanimi občutki. Bil sem star 18 let. Toda človek se kmalu vsemu privadi, tudi akcijam in borbam! Še isti večer smo naredili kres na zabojarni v Nazarjih, kjer je zgorelo precej kubikov dobrega lesa, namenjenega bombni embalaži in pri Janžovniku v Kokarjih, kjer sem tiščal glavo v tla v zasedi ob poti in s strahom pričakoval, kedaj me bo zadela ena od številnih krogel, ki so brenčale v zraku. To je bil – kot pravi – moj ognjeni krst! Šele proti jutru smo se vračali na Dobrovlje, otovorjeni z vsemi mogočimi dobrotami in omoteni od utrujenosti, vina in zmaže.

(Nadaljevanje prihodnjič)

V taboru Šentjanž so bivali tudi mladi taborniki iz Zagreba. Takole smo ujeli v objektiv njihovega dostavljaka kruha, ko je zjutraj peljal z vozičkom iz Nizke v tabor. Povedal nam je, da to delo ni preveč naporno in da rad vozi kruh, še njegovo ime – Bojan Valentič.

Veterinarska dežurstva

16. 8. do 22. 8. Drago Zagožen, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-094
23. 8. do 29. 8. Marjan Lešnik, dipl. vet. Mozirje, tel. 831-760
30. 8. do 5. 9. Ciril Kralj, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
6. 9. do 12. 9. Mag. Anton Resnik, dipl. vet. Mozirje, tel. 831-978
13. 9. do 19. 9. Marjan Lešnik, dipl. vet. Mozirje, tel. 831-760

bila za opatinjo kar naenkrat „stara neprimerno“ (ne ve se, ali preveč ali premalo).

To se je zgodilo najbrž leta 1592. Vendar so sorodniki Suzana prepričali, da si je „premisllila“ in ni hotela o odstopu nič slišati. Ostala je torej opatinja in še naprej igralka v protestantskih rokah. Cerkvena oblast se je bala, da bi samostan izgubila, tako kot je marsikateri v tistem času.

V nadškofijskem in kapitelskem arhivu v Vidmu (v Italiji) hranijo izpovedi prič pri obravnavi Suzaninega primera. V samostanu je bilo 50 redovnic; vse so živele krščansko, opatinja pa se je družila s protestanti, jih vabila na kosilo in jim delila samostansko premoženje. Sicer je živele krščansko in je šla trikrat na leto k spovedi.

Ker se Suzana naslovu prednice ni hotela odpovedati, jo je patriarh leta 1593 odstavil in jo ukazal poslati v velenovski samostan. Sama si je sicer želela na svobodo, a ji zaradi redovniških zaobljub niso ustregli. – Nadvojvoda Ferdinand je dve leti pozneje prosil patriarha, naj Suzano spet sprejme v samostan, saj se je spreobrnila in poboljšala; tam naj ji dajejo hrano, da grešnica ne bi zaradi obupa postala čisto brezverska, kajti zunaj je veliko pretrpela in stradala. O Suzani je znano le še to, da je leta 1600 sedela zaprta v celici v Mekiňah in – kakor Magdalena – objokovala svoje grehe. Tu je najbrž tudi umrla.

V samostanu v Mekiňah so posredovanja in pritiski cerkve-

nih oblasti in nova imenovanja prednic naredili red.

Po Suzaninem odhodu so zaplenili njeno premoženje, v katerem sta bila tudi dva zvezka protestantskih pesmi; vse so nemške in predelane iz katoliških. Predelave so bile včasih nedosledne, tako da se je med pesmi o Kristusu vrinila tudi pesem o Mariji (s katero protestanti nočejo imeti opravkov). Suzanine pesmi niso izvirne, toda vedno ni mogoče ugotoviti, ali je pesmi enostavno prepisovala ali pa je vanje dajala tudi kaj svojega.

Med njenimi zapiski so tudi listki z zagovori proti nevihti in boleznim, s praznovernimi reki, čarovniškimi znamenji ipd., kar govori o njeni pomanjkljivosti razgledanosti (ki je bila sad tedanjih plemiških in samostanskih šol). Suzanino razklanost kaže želja, da bi odšla iz samostana (pač zaradi svobode), vendar tega ni storila (ker je imela ugodno in vplivno predniško mesto).

V 16. stoletju je bilo veliko prestopov iz ene vere v drugo, zanimivo pa je, da se je Suzana kot cerkvena dostojanstvenica zanimala za protestantsko literaturo (oz. da je sama pesnila). (Sicer pa je bil sprva protestant tudi Tomaž Hren, poznejši ljubljanski škof in vodja protireformacije pri nas).

Suzano Gornjegrajsko lahko – kljub nemško-italijanskemu rodu – štejemo za svoje doline list, saj ji za rojstni kraj pripisujejo Gornji Grad.

PETER WEISS

O ljubenskih športnicah – rokometasicašah smo že večkrat pisali, tokrat jih predstavljamo še s sliko. Prizadevne in uspešne so si s trdim delom utrle pot med ugledne športne kolektive.

Kino Mozirje v septembru

2. Z OBRAZOM V OBRAB – švedski film – ljubzenska drama
4. 5. BRUCE LEE PROTI SUPERMENU – Hong Kong film – karate
7. NOSFERATO – FANTOM NOČI – zahodno nemško-francoski film – grozljivka
9. PRVIKRAT LJUBEZEN – francoski film – erotična komedija
11. 12. NOČ ČAROVNIC – ameriški film – grozljivka
14. PRIJATELJ IZ AMERIKE – zahodno nemški film – kriminalka
16. EDEN PROTI VSEMU – ameriški film – vohunski
18. 19. EMANUELA – francoski film – erotični
21. BEG S PLOČNIKA – francoski film – ljubzenska drama
23. VELIKI JACK – ameriški film – drama
25. 26. CLOVEK – DINAMO – Hong Kong film – karate
28. TIHOTAPCI – ameriški film – kriminalka
30. SINOVCI VELIKE MEDVEDKE – vzhodno nemški film – vestern

Kino Ljubno v septembru

4. – 5. IX. ZAVODNICA – zahodnonemški film, ljubzenska komedija
7. IX. PIRANA – ameriški film, akcijski
11. – 12. IX. APOKALIPSA DANES – ameriški film, vojni
14. IX. TOMI – angleški film
18. – 19. IX. GRŠKE SMOKVICE – zahodnonemški film, erotska komedija
21. IX. CLOVEK PAUK – ameriški film, akcijski
25. IX. ISKAJOČI GOSPODA GOODBARA – ameriški film, drama
26. IX. TOM IN DŽERI NAJBOLJŠA SOVRAŽNIKA – ameriški film, risanka
28. IX. OSVETA CLOVEKA PAUKA – ameriški film, akcijski

Matična kronika v juliju

UMRLI: TURK Marija, kmečka upokojenka, stara 79 let iz Prihove 17, CELINSEK Jožefa, upokojenka, stara 76 let iz Sp. Rečice 45, GREGORNI Marija, upokojenka, stara 89 let iz Sp. Rečice 34, MUTEK Jože, star 71 let, kmet iz Lok 16, KOKALJ Valentin, star 49 let, delavec iz Ljubije 53, SKRUBEJ Marija, stara 47 let, kmetovalka iz Raduše 13, VOLER Ana, stara 82 let, upokojenka iz Odvolovljeka 48, CAJNER Angela, stara 78 let, upokojenka iz Nazarj 48, JERINA Franc, star 77 let, kmečki upokojenec iz Potoka 6, JEROVČNIK Franciška, stara 76 let, upokojenka iz Strmeča 14, KOKOVNIK Angela, stara 57 let, kmetovalka iz Homec-Brda 31, BLATNIK Apolonija, stara 81 let, kmetovalka iz Lače vasi 6, SEMPRIMOŽNIK Angela, stara 50 let, delavka iz Bočne 168, GOVEK Jožefa, stara 80 let, kmetovalka iz Okonine 19,

POROKE: KRIVEC Fortunat, star 25 let, študent iz Dola 6 in REMIC Marija, stara 25 let, študentka iz Nazarj 3, ČERNEVEŠEK Stanislav, star 26 let, str. tehnik iz Tiroseka 32 in ZORIC Marija, stara

22 let, farmacevtski tehnik iz G. grada 53, KOPUSAR Miran, star 26 let, šofer iz Ljubnega 201 in KRUMPACNIK Veronika, stara 20 let, živilski tehnik iz Ljubnega 73, RIGELNIK Alojz, star 27 let, ključavničar iz Ljubnega 151 in KAKER Marija, stara 20 let, trgovka iz Primoža 10, KRAMER Janez star 22 let, lesni tehnik iz Planine 8 in BRUNET Antonija, stara 20 let, ekonomski tehnik iz Tera 41, LIPOVD Franc, star 25 let, strojni tehnik iz Savine 44 in OŠEP Helena, stara 19 let, šivilja iz Solčave 58, FORSTNER Silvester, star 26 let, kmetovalec iz Smartnega ob Dreti 58 in LAMPREČNIK Anka, stara 17 let, dijakinja iz Bočne 147, MEJAK Janez, star 41 let, monter centr. kurjav iz Škofljice in URBANC Fanika, stara 28 let, kontrolor iz Lok 38, REBERČNIK Miroslav, star 22 let, orodjar iz Ljubije 66 in BRINOVEŠEK Irena, stara 18 let, prodajalka iz Ljubije 65, BANKO Sandi, star 26 let, galanterijski tehnik iz Rečice 17 in DRAGICEVIČ Vilma, stara 27 let, konfekar iz Rečice 17, SKONČNIK Jože, star 25 let, elektrotehnik iz Rečice 25 in STORGEJL Fortunata, stara 25 let, predmetna učiteljica iz Dola 37, MIKLAVC Zvonko, star 23 let, orodjar iz Mozirja 116 in BLEKAC Marija, stara 19 let, kuharica iz Sp. Pobrežja 20, OMLADIČ Franc, star 25 let, voznik iz Mozirja 228 a in JAKOB Cvetka, stara 23 let, prodajalka iz Celja,

Nove knjige v knjižnici

I. MLADINSKA LITERATURA: Pregl: Bojni zapiski mestnega mulca, Jalen: Bobri, May: Vinetou, Spyri: Heidi, Verne: Skrivnostni otok;

II. LEPOSLOVJE: Friggieri: Baruhove zagate, Maupassant: Yvett, Carpentier: Kraljestvo tega sveta, Silone: Lisica in kamelije, Goldman: Maratonec, Boileau: Gostišče Hibiscus, Scorza: Bobni za Rancas, Novak: Na drugi strani Ljubljane, Jurič: Leva dlaka je Jaka, Zidar: Marija Magdalena

III. STROKOVNA LITERATURA: Zemlja – I. del nove enciklopedije, Cunliffe: Rimljani, Šobajic: Ljudje in Izrael, Križanovsky: Spomini črnoglednega humorista, Stanovnik: Mednarodni gospodarski sistem, Ribičič: Samoupravljanje – naša moč, Kardelj: Samoupravljanje – izbrane ilustrirane misli, Stih: Tema in anatomija, Vrbancič: Svet glasbe, Bond: Sve o jedrenju, Nautički vodič Jadrana;

NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdaja SZDL občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik – Tehnični urednik Niko Kupec – Fotografška priprava Ciril Sem – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-069 – Ziro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu – Stavke, filmi in prelom DITC, toz Grafika Novo mesto – Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani – Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Suzana Gornjegrajska

Katoliška cerkev je bila v začetku 16. stoletja zelo na dnu. Veliko kritikov si je nakopala, ker je bila duhovščina pokvarjena, neumna in zatiralna. Papež je velike količine denarja, ki ga je potreboval za cerkvene in posvetne namene, nabral s prodajanjem odpustkov (greh si lahko odplačal) in prekupčevanjem (celo s kostmi svetnikov in samega Kristusa). Plemiškemu in meščanskemu sloju to ni bilo všeč, saj je ta denar omogočal životariti cerkveni organizaciji, ki pa ni mogla nuditi nobene opore. Plemstvo in meščanstvo sta v Cerki začela čutiti konkurenco – potrebovala sta le še vodnika, ki bi ju popeljal v boj proti njej, saj sta si ob razpadu cerkvene organizacije obetala materialnih koristi. Leta 1517 je Martin Luter objavil svoje znamenite teze, s katero je zahteval prenovo Cerkve. Zaradi silovite reakcije se je poskus reforme spremenil v razkol s Cerkvijo (oz. znotraj nje same).

V slovenskih deželah naletimo na prve odmeve protestantskega gibanja že štiri leta po Lutrovem nastopu. Nato je zaletelo vse večje število ljudi in v 70. in 80. letih 16. stoletja doživelo višek.

Za njegov konec si je Cerkev prizadevala ne toliko s spremembami znotraj sebe, temveč bolj s pritiski na deželnega kneza Ferdinanda II. (vladal je v

letih 1595–1637). Še enkrat se je uveljavilo načelo, da se morajo podložniki v veri ravnati po svojem vladarju. Protireformacijske (rekatolizacijske) komisije so bile zelo dosledne: protestanti so se morali odpovedati svoji veri ali pa zapustiti deželo. Najprej so izgnali kmete in meščane, v letih 1928–30 pa še protestantske plemiče, s čimer je bilo v središču slovenskega ozemlja vsaj načeloma rešeno vprašanje večinske vere.

Ta nekoliko daljši uvod je bil potreben za boljše razumevanje časa, v katerem je živele Suzana Gornjegrajska, prednica v samostanu klarisij v Mekiňah pri Kamniku. Sama se je podpisovala Susana Oberburgerin (ker je bila menda rojena v Gornjem Gradu), ponekod pa tudi Suzana Vantuzen, kar kaže na italijanski priimek. Po materi je bila v sorodu s plemiči Gallenbergi, ki so bili ustanovitelji mekinjskega samostana. Prav ta zveza ji je pripomogla, da je okoli leta 1583 postala opatinja. Njeni nadrejeni pa so čez nekaj let začeli dobivati pritožbe, češ da Suzana zapravlja samostansko premoženje, podpira z njim svoje protestantske sorodnike Gallenberge, jih vabi v samostan ipd. S posredovanjem visokega cerkvenega uradnika Polidorja Montagnana so cerkvene oblasti zahtevale, da se odpove samostanskemu predstojništvu. Tako se je tudi zgodilo – Suzana je